2019 Defense Summit: Soluțiile industriei de apărare la provocări militare

ROMÂNIA
Newsweek®
20-26.09.2019

„Frații" masoni din Ministerul de Interne se ajută între ei cu funcții și influență.

MASONERIA CU EPOLEȚI

Anul 2 ■ Numărul 72 ■ Preț: 11,90 lei
19072
5 948494 000029

Atât de obosită încât...

Energia ta de zi cu zi!

Combinație optimă
de **Magneziu** și **Vitamina B6**

Ajută la **restabilirea calmului**

Sprijină **echilibrul psihic**

Newsweek ROMÂNIA

20-26.09.2019 _ ANUL 2 _ NR.72

SUMAR

Periscop

06 **Interviu**
Cristi Danileț:
„Inspecția Judiciară și CSM au abandonat misiunea de a proteja magistrații de politic"

Opinii

10 CĂTĂLIN PRISACARIU
Adio, ALDE, sper să mori
11 RADU PARASCHIVESCU
Mai egali decât egalii

Dosar

14 **2019 DEFENSE SUMMIT**
Soluțiile industriei de apărare la provocările militare actuale
16 De ce este întărirea flancului estic al NATO o urgență
18 Cu ce este înzestrată Armata Română
20 Cum merg programele de înzestrare

Periscop

24 Armele folosite împotriva poluării cu plastic
27 **Capitalizare**
Încă o ordonanță care bulversează economia
32 **Comisia Europeană**
Cum a reușit Rovana Plumb să nu fie penală
34 **Șorțul și compasul**
Masoneria cu epoleți
40 **Eșec**
Daniel Breaz, acest Pristanda de la Educație

Internațional

42 **Ierusalimul de est**
O divizare mai profundă a unui oraș divizat

Magazin

48 **Sănătate**
Cui îi e frică de nodulii tiroidieni?
50 **Auto**
Porsche Cayenne de pe circuit, direct în off-road
54 Acvaplanarea, anvelopele uzate și tehnologia
56 **Călătorii**
Bora Bora Bungalows, magie Disney la un alt nivel
58 **Pionierat**
Căutând printre stele

Calendar

62 Mineriada uitată: Iliescu scapă de Petre Roman

» P.58

Newsweek ROMÂNIA

Află cum te poți abona » P.64-65

REDACȚIA

DIRECTOR _ **Sabin Orcan**

REDACTOR-ȘEF _ **Răzvan Chiruță**

REDACTOR-ȘEF ADJUNCT _ **Cătălin Prisacariu**

Online manager _ **Ștefan Onica**
Senior editor _ **Mircea Marian**
Senior editor _ **Silviu Sergiu**
Senior editor _ **Mihai Duță**
Senior editor _ **Petre Bădică**
Senior editor _ **Ramona Ursu**
Editor _ **Flavia Drăgan**
Editor _ **Adina Mutăr**
Editor _ **Răzvan Scăești eanu**
Reporter special _ **Petru Zoltan**
Reporter _ **Adelina Sahlean**
Contributori _ **Sabin Gherman, Alexandru Lăzescu, Radu Paraschivescu, Cristian Preda**

ART DIRECTOR

Cecilia Bălănescu

DTP

Ionuț Aldea

TRADUCERE

Monica Ady

GRAFICĂ

Cătălin Zaharia

FOTO

INQUAM PHOTO AGENCY shutterstock gettyimages

EDITOR

SC News Internațional SA

Bd. Mărăști, nr. 65-67, Sector 1, București
(Pavilion G3, Complexul Romexpo, Intrarea B)
Telefoane:
0374.00.23.81; 0374.00.23.82
Email:
redactia@newsweek.ro
abonamente@newsweek.ro
publicitate@newsweek.ro

DIRECTOR COMERCIAL _ **Carmen Dincă**

DIRECTOR PUBLICITATE _ **Adrian Dinu**
Telefon: 0722 250 070

OFFICE MANAGER _ **Andrei Sabin Orcan**

TIPAR:
ipg Infopress™ Group

ISSN 2601 - 5897

Newsweek este o marcă înregistrată a Newsweek LLC (SUA)

GREAT ABACO, BAHAMAS

Viața după dezastru

Un locuitor al insulei Great Abaco din Bahamas, devastată de uraganul Dorian, se plimbă printre copaci dezrădăcinați, pe 6 septembrie 2019. Dorian, devenit o furtună de gradul 5, a afectat arhipelagul din Marea Caraibilor timp de două zile, iar ulterior s-a îndreptat către nord.

JOSE JIMENEZ/GETTY IMAGES

SYDNEY, AUSTRALIA

Balena zburătoare

Un zmeu imens de forma unei balene a fost înălțat în timpul Festivalului Vânturilor, pe 8 septembrie 2019. Evenimentul a avut loc în metropola australiană Sydney și este cel mai mare festival de zmee de la Antipozi.

JENNY EVANS/GETTY IMAGES

EDINBURGH, SCOȚIA

Premierul frizer

Premierul Scoției, Nicola Sturgeon, a acceptat provocarea de a-l tunde, în scopuri caritabile, pe parlamentarul David Torrance. Acesta este membru al partidului condus de Sturgeon, SNP. Evenimentul caritabil a fost organizat în sprijinul bolnavilor de cancer, pe 5 septembrie 2019.

KEN JACK/GETTY IMAGES

NEW YORK, SUA

Ghiozdane și copii

3,758 de ghiozdane produse de UNICEF au fost depuse pe peluza sediului central al Organizației Națiunilor Unite (ONU), pe 10 septembrie 2019. Fiecare ghiozdan reprezintă un copil mort într-un conflict ce a avut loc în ultimul an de zile.

LIAO PAN/CHINA NEWS SERVICE/VCG VIA GETTY IMAGES

TOȚI
PENTRU
JUSTIȚIE

CAPITALIZARE
Încă o ordonanță care bulversează economia » P.27

INTERVIU

Cristi Danileț: „Inspecția Judiciară și CSM au abandonat misiunea de a proteja magistrații de politic"

CRISTI DANILEȚ, JUDECĂTOR ÎN CADRUL Tribunalului Cluj, membru fondator al Asociației „VeDem Just – Voci pentru Democrație și Justiție", fost membru al CSM și unul dintre magistrații care au sancționat, în ultimii ani, modificările nocive făcute de puterea politică asupra legislației penale și a legilor justiției, a vorbit, într-un interviu oferit revistei *Newsweek România*, despre problemele din sistem. Luat în vizor de Inspecția Judiciară și de CSM și chiar sancționat pentru opiniile sale prin care a criticat inclusiv faptul că, într-o anumită sferă înaltă, politicul și justiția și-au dat mâna, Danileț este de părere că „răfuielile din cadrul CSM au aruncat în aer întreg sistemul de justiție". Conform judecătorului, asistăm la un scenariu evident: „Trebuie închisă gura magistraților reformiști, care au curajul să demaște public ce se întâmplă la Inspecția Judiciară și la CSM".

***Newsweek România:* Câte cercetări disciplinare aveți deschise de Inspecția Judiciară, când au început și pentru ce sunteți verificat?**

Cristi Danileț: La sfârșitul anului trecut, ministrul Tudorel Toader (ministru al Justiției, la acel moment – n.r.) a spus că magistrații se fac vinovați de faptul că îi arestează pe unii inculpați care apoi nu sunt condamnați. Am făcut o postare pe pagina mea de Facebook, spunând că, dacă un student ar fi spus așa ceva la facultatea de Drept, ar fi picat examenul de Procedură penală, ceea ce e real: după cum nu orice persoană cercetată în stare de libertate va fi achitată, tot astfel nu orice persoană arestată sfârșește prin a fi condamnată, căci motivele arestării sunt diferite de cele ale condamnării. Inspecția Judiciară m-a cercetat disciplinar atunci și a constatat că nu este vreo abatere disciplinară, dar a considerat că poate, totuși, am încălcat Codul deontologic și a trimis cazul la Consiliul Superior al Magistraturii, care i-a dat dreptate.

Apoi, un alt episod a fost în perioada numirii Șefului Statului Major al Apărării și a organizării unor proteste de stradă. Atunci am făcut o postare, tot pe pagina mea de Facebook, atrăgând atenția că trebuie să fim atenți la cine conduce Armata țării, pentru a nu cădea în zona politizării, așa cum s-a întâmplat cu vârful Ministerului Public, de exemplu. Am avut în vedere faptul că, potrivit Constituției, Armata este văzută drept gardianul democrației și, mâine-poimâine, o vom vedea – chipurile – scoasă în stradă ca să liniștească lumea. Se pare că cineva de la Inspecția Judiciară nu a înțeles ce am scris eu, m-a cercetat disciplinar, iar CSM m-a sancționat apoi cu reducerea salariului pe două luni. Interesant este că, doar cu 20 de minute mai înainte ca hotărârea să fie publică și să aflu de ea, o televiziune patronată de un condamnat penal care laudă constant o parte a membrilor CSM a publicat știrea cum că sunt sancționat. Dezvăluirea unei informații nepublice vizând o procedură în derulare este cel puțin o abatere disciplinară. Evident, nimeni nu s-a sesizat. Încă ceva: deși legea spune că hotărârile

DE
RAMONA URSU
ramona.ursu@newsweek.ro

CSM se motivează în 30 zile, nici până în ziua de azi nu am primit motivarea celor două soluții, pentru a putea să le contest în instanța judecătorească.

Ați avut reacții publice care au atins și Curtea Constituțională. Asta nu v-a adus în vizorul Inspecției?

Ba da. Era în perioada în care CCR a decis că, din cauza compunerii nelegale a completelor de trei judecători de la instanța supremă, judecățile trebuie reluate. Eu am făcut o paralelă și am ridicat în public problema validității hotărârilor CCR, atât timp cât nu e lămurit de ce un membru al acestei Curți a stat acolo mai mult de nouă ani, cât îi permite Constituția. Și în acest caz am fost cercetat disciplinar, au venit să mă audieze la Cluj două inspectoare ale Inspecției Judiciare, dar am refuzat să mă duc la audieri, considerând ridicolă toată procedura de a fi cercetat pentru o întrebare pusă pe Facebook pornind de la un lucru adevărat. În final, au clasat lucrarea și au trimis documentele la CSM, pentru a verifica dacă am încălcat Codul deontologic. CSM a spus că nu am încălcat. Deci, mult zgomot pentru nimic. Însă este de reținut că doi inspectori sunt trimiși acolo unde sunt cele mai dificile cazuri disciplinare.

În fine, ultima cercetare disciplinară care mi s-a făcut până acum este și cea mai complexă: în februarie anul acesta am dat un interviu pentru revista „22" despre atacurile politice, modificările legilor justiției în contra standardelor internaționale, ineficiența CSM în a-și îndeplini rolul constituțional. Tot articolul a fost analizat cu lupa de Inspecția Judiciară. Au găsit 12 fraze cu care nu au fost de acord și m-au trimis la CSM ca să mă judece. Tocmai am fost citat să mă prezint la sediul instituției pentru a mă apăra.

Inspecția Judiciară s-a autosesizat în toate aceste patru cazuri sau există și situații în care a fost sesizată referitor la activitatea publică a dvs.?

Nimeni nu s-a plâns de interviurile date de mine sau de postările mele de pe rețeaua Facebook: nici ministrul Toader, nici vreun oficial al Armatei, nici măcar vreun politician sau vreun membru al CSM. Inspecția Judiciară s-a sesizat din oficiu, în toate cele patru cazuri. Nimeni nu știe cum se întâmplă acest lucru. Din câte am văzut, consultându-mi dosarele disciplinare, se pare că imediat după ce apare un articol în presă, purtătorul de cuvânt al Inspecției Judiciare face un referat către conducerea instituției. Conducerea distribuie lucrarea unui inspector judiciar, acesta face unele verificări formale, după care decide începerea oficială a investigației disciplinare. Am urmărit, în cursul timpului, în ce cazuri au avut loc aceste autosesizări și am realizat că nu există criterii obiective după care acționează purtătorul de cuvânt și Inspecția Judiciară: pur și simplu se aleg anumite ziare sau site-uri, se urmăresc postările privind doar anumiți magistrați și sunt selectați apoi cei care vor fi cercetați. Vă spun asta pentru că am în față articole scrise despre magistrați, unii făcând declarații identice cu ale mele și chiar unii fiind în CSM, care nu au dus la asemenea acțiuni. Interesant, un membru din actualul CSM și-a propus prin proiectul care a dus la alegerea sa exact acest lucru, să înlăture subiectivismul din modul de autosesizare de către Inspecția Judiciară. Nu a făcut nimic cu privire la acest lucru, însă.

Scenariul e evident: „Trebuie închisă gura magistraților reformiști, care au curajul să demaște public ce se întâmplă la Inspecția Judiciară și la CSM"

În ce stadiu sunt aceste cercetări disciplinare și cum decurg ele? Sesizați abuzuri pe care Inspecția Judiciară le-ar face, în cazul dvs., în timpul acestor verificări?

Pentru una s-a spus că am încălcat Codul deontologic - ceea ce nu produce niciun fel de consecință asupra carierei, doar îmi afectează imaginea publică. Pentru a doua s-a spus că am afectat imaginea justiției, vorbind de Armată - habar nu am care e legătura - și am fost sancționat. A treia acțiune a fost respinsă, iar a patra acțiune este în derulare. Nu am nicio îndoială că voi fi sancționat și în ultima acțiune. Nu aș putea să vorbesc despre abuzuri, dar pot să arăt următoarele: unii magistrați sunt detașați la Inspecția Judiciară și unii membri ai CSM judecă în materie disciplinară, fără ca ei să fi urmat vreodată un curs de pregătire în etică și deontologie, materie tratată superficial în cariera magistraților. Alții nu cunosc jurisprudența CEDO în materie de libertate de exprimare a judecătorilor, considerând că orice declarație a unor magistrați – eventual antipatizați de ei – încălcă o așa numită „obligație de rezervă", al cărui conținut nu este definit de lege și pe care jurisprudența l-a consacrat într-un alt înțeles decât cel abordat de CSM. Și unii din Inspecție, și unii din CSM adoptă astfel un dublu standard, anchetând practic pe cine vor ei din cei care fac asemenea afirmații. În fine, se pare că unii au probleme să aplice un text de lege extrem de clar: abaterea disciplinară de care vorbesc eu vizează afectarea prestigiului magistratului sau a imaginii justiției prin – în cazul de față – declarațiile unui magistrat, dar la niciun dosar de acest gen soluționat de actualul CSM nu a existat vreodată o probă cu privire la acest rezultat, singurele dovezi utilizate fiind doar documente care conțin declarațiile respective.

Vă simțiți vânat de Inspecția Judiciară, pentru felul în care, în ultimii ani, ați criticat

modificările aduse legilor justiției și codului penal?

Eu am criticat, încă din anul 2003, pe miniștrii Justiției și pe politicienii care au afectat independența justiției prin declarații belicoase împotriva magistraților sau prin inițiative legislative neconstituționale sau contrare Constituției sau legislației europene. Până la declarațiile de anul trecut nu am fost niciodată cercetat pentru ceea ce am spus vreodată în presă – și am dat sute de interviuri până acum, pe blog – unde am peste 600 de postări și patru milioane de accesări de când l-am deschis, sau pe Facebook - unde am 75.000 de prieteni și urmăritori. Anul trecut, însă, am îndrăznit să spun public că Guvernul a pus conducerea Inspecției Judiciare, iar CSM a asistat pasiv la aceasta, ceea ce este, de altfel, real: s-a dat o ordonanță de urgență cu dedicație, iar toată lumea o știe. Din acel moment, au început cercetările Inspecției împotriva mea. Interesant este că declarații ca cele pentru care am fost cercetat am făcut atât înainte de acest OUG, cât și după luna februarie, când am dat interviul pentru revista „22". Ei, bine, pentru aceste alte declarații nu am fost și nu sunt cercetat. Din păcate, delictul de opinie ajunge să fie sancționat de CSM, pentru că magistrații cer ca politicul să nu se amestece în justiție. E halucinant!

Putem vorbi despre o vânătoare a magistraților pe care puterea politică îi consideră incomozi?

Și eu, și alți magistrați reformiști care am dat declarații publice în ultimii doi ani, începând cu OUG 13/2017, care a fost o catastrofă politico-juridică, și care ne-am implicat în organizarea protestelor din iarna lui 2018, am fost supuși unor investigații disciplinare. Toți am fost cercetați de inspectori diferiți, de aceea și soluțiile sunt diferite: unii au fost doar verificați și s-a clasat lucrarea, alții au fost trimiși la CSM pentru a se constata încălcarea Codului deontologic, alții au fost trimiși la CSM pentru a fi sancționați disciplinar, riscând chiar excluderea din magistratură. Toți am fost cercetați numai după ce presa antijustiție a scris despre noi. Interesant este că aceeași presă laudă pe unii din CSM ce sunt de acord cu măsuri antireformiste, susține Secția Specială inventată împotriva magistraților și oferă spații largi Inspecției, atașată la un moment dat de Guvern. Deci, e clar ce se întâmplă: trebuie închisă gura magistraților reformiști, care au curajul să demaște public ce se întâmplă la Inspecție și la CSM și, în felul acesta, să se transmită un mesaj de intimidare pentru restul magistraților care ar mai putea semna memorii și participa la proteste.

Practic, Inspecția și CSM au abandonat misiunea de a asigura calitatea justiției și a proteja magistrații de politic. Cred că recenta acțiune de numire a unui magistrat ca ministru demonstrează exact ceea ce spun: Inspecția permite unui magistrat ca, în timpul funcției, să primească telefoane de la un politician, să negocieze condițiile de ocupare a unui post de ministru, să propună în public un plan de acțiuni politice, după care să se răfuiască în media cu președintele statului pentru că acesta a refuzat numirea. Asta în timp ce pe mine CSM mă sancționează că dau interviuri prin care cer politicului să stea deoparte de justiție. Tot astfel, este abatere să spui că Parlamentul trebuie să respecte standardele internaționale privind independența justiției, dar nu este nimic atunci când șeful Inspecției se declară de acord cu modificările inițiate de ministrul Justiției sau când o parte din membrii CSM se declară de acord cu modificările legislative propuse de partide. După cum nu este vreo abatere ca tu, membru CSM, să certi pe șeful statului care nu numește un anumit ministru dorit de CSM care, iată, în loc să se ocupe de recrutarea magistraților, mai nou se ocupă de recrutat miniștri. Or, când astfel de decizii arbitrare se iau chiar la vârful sistemului de justiție, când astfel de alipiri de politic se fac chiar de către cei care au în mână cariera magistraților independenți, sunt îndrituit să mă arăt nu doar îngrijorat, ci de-a dreptul revoltat.

FOTO: INQUAM PHOTOS - VIRGIL SIMONESCU

Cum vă apărați în fața acestor cercetări disciplinare și ce veți face dacă se vor finaliza poate chiar cu excluderea dvs. din magistratură?

Am încercat să mă apăr cu argumente. Textul de lege pe care se bazează Inspecția este unul extrem de generos: este abatere „orice faptă a magistratului prin care se aduce atingere onoarei sau reputației profesionale sau imaginii justiției". Aceasta a fost introdus în anul 2012, la cererea ministrului de atunci și a unui secretar de stat care, culmea, era judecător detașat pe acest post, deși Constituția îi interzicea, și care ura visceral sistemul de justiție din care făcea parte. Am atras atenția că acest text va fi folosit împotriva oricărui magistrat care va fi terfelit în presă. Și iată că am dreptate: e de ajuns ca presa rău intenționată (mă refer în concret la o televiziune patronată de un condamnat penal, la un ziar online controlat de un informator la Securitate, la un alt ziar patronat de cineva care a șantajat un fost

șef al ANI și la un alt site care dă informații veșnic pe surse, cu condiția să fie antijustiție) să scrie ceva despre un magistrat, că acesta va fi sigur cercetat. În fața lipsei probelor depuse de Inspecție, cum că declarațiile mele au afectat onoarea mea sau imaginea justiției, eu nu am cum să mă mai apăr. Am pus la dosar jurisprudența CEDO, care le permite magistraților să reacționeze când statul de drept și independența justiției sunt în pericol. Am pus, de asemenea, rapoarte și avize ale organismelor internaționale care au criticat politicul din România și ale căror concluzii le-am reprodus în interviurile mele. Am propus ca martori colegi care au arătat că, de fapt, prin interviurile mele, am protejat imaginea justiției și statutul de independență a magistraților. Voi mai încerca să aduc martori din diverse medii – academic, civic, jurnalistic, artistic – care să vorbească despre impactul interviului din revista „22". Dar mi-e că ne facem de râs. De abia acțiuni de tipul acesta, de punere a călușului în gura magistraților curajoși, sunt în măsură să afecteze imaginea justiției. În fine, dacă voi fi sancționat și în aceasta a patra acțiune, atunci o voi contesta la Înalta Curte de Casație și Justiție, unde îmi voi face ultimele apărări. Dacă mă dau afară din magistratură, nu voi avea ce face, că nu am o altă profesie de rezervă și nici nu am venituri din alte părți. Probabil că voi merge să dorm în fața CSM, cu o pancartă în mână: „Dat afară pentru că am cerut politicului să respecte independența justiției".

Secția de judecători a CSM a fost criticată de mai multe ori în spațiul public, pentru măsurile controversate pe care le-a luat. Mai puteți avea încredere în CSM?

În CSM, ca instituție, am încredere. Sau, mai degrabă, am speranță. Am lucrat în această instituție timp de șase ani, dar nu am hărțuit niciodată magistrați și chiar am fost câțiva care ne-am sacrificat la propriu imaginea și ne-am pus familiile în pericol pentru protejarea sistemului judiciar de politic și de presa captivă. Vara lui 2012 va rămâne adânc în memoria mea. Dar nu pot să am încredere în membrii Secției de judecători care critică public colegi magistrați (mă refer la cei care am plecat cu jalba în proțap la Bruxelles, acum câteva luni, și am fost înfierați în CSM), care susțin batjocorirea magistraților (mă refer la grupurile de WhatsApp care cuprind președinții de instanțe, unde se adresează cuvinte greu de reprodus la adresa colegilor), care au întâlniri cu politicieni (mă refer la cele în afara sediului CSM și cu mandatul membrilor). Nu pot să am încredere în judecătorii din CSM care susțin modificări ale legilor justiției - când toate instanțele și parchetele, precum și organismele europene spun că acestea sunt nocive -, sau când clamează public că vor separarea carierei de judecător de cea de procuror, pentru ca apoi ei, judecătorii din CSM, să facă numiri în funcții de conducere la o secție specială a Parchetului General. Nu pot să am încredere în judecătorii din CSM care nu se pot reuni în Plen, de peste trei luni, și amână, în mod nejustificat, declanșarea procedurii de recrutare a noilor magistrați, în timp ce organizează proceduri de reprimire a unor foști magistrați, dintre care unii cu grave probleme dacă nu de integritate, cel puțin de lipsă de aparență de independență. Cu privire la acest lucru: interesant, sancționezi un magistrat care spune că în Constituție scrie că Armata este garant al democrației (poate că totuși cineva va citi, până la urmă, conținutul art. 118 alin. 2 din Constituție), dar reprimești în justiție un procuror care negocia cu premierul să fie pus el procuror general și prietenul lui să fie șef la DNA, pentru a avea acces la „motor" și „curent". Pe bune!?

Cum să analizăm faptul că unii judecători din CSM fac declarații controversate referitoare la lupta anticorupție, de exemplu, iar în cazul acestora nu se sesizează Inspecția Judiciară?

Este vorba despre arbitrariu și subiectivism. Adică tocmai ce nu trebuie să caracterizeze decizii judiciare și cariera magistratului. Unii judecători din CSM și unii judecători din instanțe (șapte la număr, nu mai mulți) au o răfuială personală cu procurorii și, din acest motiv, au

declarații repetate împotriva colegilor de sistem, aspect interzis cel puțin de etica judiciară. Nu vor fi însă cercetați pentru că standardele sunt duble: antireformiștii lăudați de presa celor cu probleme penale sunt mai mulți decât reformiștii din CSM. Simplu. Și nu o spun ca un atac personal, nu mă ocup cu așa ceva. Ci o spun ca o constatare tristă: niciodată CSM, ca instituție, nu a fost mai ineficient ca acum. Din fericire, sistemul de instanțe și parchete merge și fără CSM, că sunt mulți oameni care își cunosc atribuțiile și își fac datoria.

Putem vorbi despre un control politic în justiție?

Pe mine nu mă controlează nimeni, nici din sistem, nici din afara acestuia. Și nici pe mulți colegi de ai mei care activează în sistemul de instanțe și de parchete. Dar, în același timp, nu putem ignora că ministrul Justiției dictează cariera procurorilor de la vârful sistemului de parchete, grație unei decizii a CCR. S-a văzut că o parte dintre membrii CSM susțin modificări legislative antieuropene. Se știe că unii membri ai CSM au participat, fără mandat, la ședințe ale Parlamentului. Se vede că unii membri ai CSM, de exemplu cei reprezentând societatea civilă, atacă magistrați, fără rezerve. Se știu de acum cele trei asociații de magistrați, care nici nu mai au membri, care sunt veșnic prezente în presa care atacă justiția sau sunt prezente la Parlament și susțin amendamente antijustiție. Mai vedem că nu mai sunt dosare de mare corupție și că cele finalizate se reiau. Așadar, când vezi toate astea, te întrebi, la modul sincer: mai este justiția o putere? Mai este justiția, ca sistem, nu individual vorbind, independentă? Eu cred că lipsă unor reacții ferme și imediate din partea CSM, precum și răfuielile din cadrul instituției au aruncat în aer întreg sistemul de justiție, care merge acum pe avarie, doar pentru că sunt mulți magistrați responsabili. Însă și aceștia, scârbiți, vor alege să plece din sistem, imediat ce

Unii magistrați sunt detașați la Inspecția Judiciară și unii membri ai CSM judecă în materie disciplinară, fără să fi urmat vreun curs de pregătire în etică și deontologie

vor îndeplini condițiile de pensionare. Și deja în fiecare lună sunt câteva zeci de cereri de pensionare.

Dacă ne raportăm la „epoca Stănoiu", considerată una neagră pentru justiție, cum să privim ceea ce se întâmplă acum?

Rodica Stănoiu era ministrul Justiției într-o perioadă când dicta cariera magistraților: organiza concursul de recrutare, decidea transferul sau avansarea magistraților, deținea serviciul secret de informații SIPA, prin care aduna informații despre viața privată a magistraților, avea în subordine Inspecția Judiciară, decidea urmărirea penală a unui magistrat sau arestarea lui ori trimiterea în judecată. Avea o putere atât de mare, încât membrii CSM se ridicau în picioare când vorbeau cu ea. Numai o întâmplare a făcut ca, în 2004, să pun mâna pe proiectele de legi privind justiția, pe care le gândea la minister, și să văd că nu se reforma nimic, motiv pentru care am întocmit un material pe care l-am trimis pe ascuns la Bruxelles, ceea ce a determinat presiuni externe pentru schimbarea ministrului și reluarea dezbaterilor, de data aceasta cu magistrații, pentru ceea ce avea să devină pachetul de legi privind justiția. Ce văd acum este la fel de rău, parcă chiar mai periculos. Dacă atunci, în „epoca Stănoiu", ministrul ținea în mână întreg sistemul și controla, prin frică, pe magistrați, acum sistemul pare în derivă: unii vor cădea peste bord din cauza furtunii, alții vor fi aruncați peste bord de CSM. Cam asta e senzația pe care o trăiesc, cu amărăciune, după 20 de ani de carieră.

Putem vorbi despre existența unui „stat paralel" în România? Dacă da, de cine ar fi reprezentat și cum acționează? Include și justiția?

Când se vorbește despre „statul paralel", sunt într-o dilemă conceptuală, căci nu știu la cine sau la ce anume se referă. Oricum, eu sunt judecător și iubesc transparența. Nu am și nu am avut legături cu serviciile secrete, nu am colaborări, în afara cadrului legal, cu procurorii sau cu avocații ori cu judecătorii de la alte instanțe, nu frecventez cercuri de interlopi. Și ca mine sunt mulți magistrați. Dar da, există două Românii, cu siguranță: una a oamenilor care vor lege, justiție și meritocrație și una a celor care vor protecție personală, îmbogățiri ilegale și evitarea răspunderii. Să nu ne mai ascundem după deget: țara noastră colcăie de corupție și incompetență. DNA a fost, timp de 13 ani, o instituție extrem de puternică, care a desfășurat o acțiune de tipul celei de la începutul anilor '90 din Italia numită „Mani Pulite", iar Morar și Kövesi vor rămâne în istorie noastră ca fiind tot atât de importanți precum Borcellino, Falcone, di Pietro. Se știe de acum că atacurile împotriva acestei instituții și a judecătorilor penaliști din România au fost concentrate și susținute de cei cu interese personale. Doar că efectul este unul mai puternic decât cel pe care l-au vizat ei: într-adevăr, urmare a modificărilor legislative și a unor decizii CCR s-a îngreunat desfășurarea unor proceduri sau s-a determinat reluarea altora, dar toate astea au trezit o conștiință în publicul tânăr, care nu mai poate fi, de acum, ușor adormită. „Justiție, nu corupție!" va răsuna mult timp de acum încolo ca un mesaj al celor care vor o singură Românie, cea a statului de drept, în care ceea ce guvernează este legea menită să ocrotească oamenii onești.

FOTO: INQUAM PHOTOS - LIVIU FLORIN ALBEI

CĂTĂLIN PRISACARIU

Adio, ALDE, sper să mori

În ultimii 30 de ani, neocomuniștii de pradă cunoscuți azi ca PSD au trecut prin faza tovărășească a rânjetului politrucului cu față umană, apoi au sărit pe statuia ecvestră importată din China și au luat viteză suficient cât să se facă țăndări și să dea prin gropi cu prostănacul, s-au ridicat din praf cu ajutorul insolentului plagiator și, astfel, și-au atins pragul maxim de inteligență politică, personificat de țăranul teleormănean descurcăreț și cu mustață.

De pe la Geoană încoace, o mimoză liberală a stat tot timpul pe lângă social-democrați, ba dându-și ochii peste cap, ba punându-și poalele-n brâu, ba ridicându-și-le-n creștet numai ca să fie lingușită să accepte iar atingerea plină de fiori a portofelului public. E relevant să ne amintim: premierul Călin Anton Constantin Popescu Tăriceanu a guvernat, ca șef de partid (PNL) și de Executiv, cu ajutorul parlamentar al pesediștilor, apoi s-a opus proiectului USL numai ca să-l refacă prin părăsirea PNL și prestarea unui dans lasciv pe lângă Ponta, proaspăt abandonat de altă starletă a liberalilor, Crin Antonescu. Iar infama alianță cu Dragnea, în toamna lui 2016, a pecetluit cea mai absurdă și mai rușinoasă majoritate parlamentară care a generat cea mai agramată, ineficientă, stupidă și grobiană guvernare din câte s-au văzut după 1989.

Cot la cot cu Livache Dragnea, Tăriceanu și anturajul din ALDE au urlat ca-n anii '80 că Vestul ne vrea doar o colonie, că singurul scop al americanilor pe aici e să ne vândă arme la supraprețși asta-i supără pe ruși (care, altfel, se știe, sunt niște oameni cu frica lui Dumnezeu care nu ar omorî nici o muscă decât, poate, îmbătând-o), că statul de drept este numai o ficțiune pe care aceiași occidentali ne-o bagă pe gât ca să ne controleze, în timp ce ei (germani, francezi, austrieci, olandezi și toți ceilalți) sunt mai corupți și mai răi și mai fameni, îi e rușine omenirii să le spună lor oameni.

Numai Tăriceanu a fost în stare să înființeze un partid care punea la un loc un fost diplomat securist (al cărui grad este, probabil, de mareșal galactic, luând în calcul reziliența incredibilă la regimuri, partide, vremuri) care a scris (în anii '60) o lucrare în favoarea naționalizării – Teodor Meleșcanu, o fostă procuroare comunistă – Norica Nicolai - care o înjură pe Monica Macovei că a fost procuroare comunistă și o fostă șefă a organizației lui Soros la București devenită o voce perversă a dezinformării și manipulării iliberale – Renate Weber.

Iar acest partid nu a fost decât un receptacul de bani, funcții și pescheșuri publice cu ajutorul tractoristului bișnițar din Teleorman care a băgat plugul în administrație și-n politică, fără scrupule și fără creier. Timp de aproape trei ani, de la finalul lui 2016, după alegerile parlamentare, oamenii lui Tăriceanu au beneficiat de toate avantajele guvernării.

Iar azi, când au decis să abandoneze tractorul pesedist - pentru că mustăciosul a intrat la pușcărie pentru o găinărie (tunurile lui grele, pentru care ar merita să petreacă niște decenii la service-ul de la Rahova, abia sunt scrijelite cu o scobitoare de niște hipsterași și hipsterașe care se cred procurori) și volanul a fost preluat, pe pârloaga în care a ajuns țara, de profa de lucru manual din Videle, mimoza își cere reperată onoarea.

În vorbele miruitului Vosganian, e nevoie de o „igienizare morală" în ALDE, un partid care a „îndurat toate erorile" guvernării împreună cu PSD, din cauza PSD. În acest moment de maximă expunere a nesimțirii publice, trebuie spus că latrina care e ALDE a fost nevoită să sufere din cauza erorilor PSD numai când acest din urmă partid și-a făcut nevoile pe lângă și nu doar în ALDE. Cu alte cuvinte, ALDE se simte trădat. Iar igienizarea despre care vorbește Vosganian nu poate însemna decât aruncarea unei bombe cu napalm în această latrină, apoi nivelarea terenului și plantarea unei păduri în care să nu intre nimeni un secol. Abia apoi, poate, după teste riguroase, se poate încerca o refolosire a terenului. N

CĂTĂLIN PRISACARIU
este redactor-șef adjunct al *Newsweek România*

RADU PARASCHIVESCU

Mai egali decât egalii

În Ferma animalelor, omul e răsturnat de la putere și alungat din propria lui gospodărie. Sătule să fie sclavele stăpânului, animalele din cartea lui Orwell instituie un regim bazat pe egalitate perfectă. Sau cel puțin încearcă. Ele redactează un set de șapte precepte, dintre care ultimul sună după cum urmează: „Toate animalele sunt egale". După ce porcii devin colecționari de privilegii și-l impun pe seamănul lor, Napoleon, ca lider al comunității, preceptul se modifică: „Toate animalele sunt egale, numai că unele animale sunt mai egale decât altele". Napoleon și camarila lui suină adoptă un comportament preluat și reprodus la nesfârșit în spațiul public românesc. Adepții acestui tip de comportament cultivă așa-numita mentalitate de exceptat.

Ce înseamnă asta? Înseamnă convingerea că poți face orice oricui oriunde și oricând, fără să răspunzi pentru abuzi și nelegiuiri. Exceptatul consideră legea un moft de care țin cont doar proștii și cei fără un spate puternic. Normele și reglajele utile în orice societate așezată îi produc lehamite. Fiindcă știe că nu se va împiedica de ele. Exceptatul se consideră îndreptățit să depășească pe linie continuă, să fure, să corupă sau să se lase corupt, chiar să ucidă – cu sau fără voie. Ce mare lucru? Cineva din familie sau din partid va face demersurile necesare exonerării. Cineva cu bani, cu influență sau cu ambele va da două-trei telefoane, va sugera dispariția unor probe, va mitui pe cine trebuie mituit. Codrin Ștefănescu a definit acest modus operandi prin formula „pentru că putem". Pentrucăputismul este celălalt nume al mentalității de exceptat și totodată o sinteză a bunului-plac înfășurat de obicei în dispreț pentru ceilalți.

Nu se știe (la data la care scriu articolul) ce se va fi întâmplat cu Mario Iorgulescu după accidentul pe care l-a provocat. Deocamdată singura certitudine e că un om a fost băgat în pământ de dubla beție a lui Iorgulescu jr: alcool + viteză. Prea puțin contează marca automobilului și faptul că victima fost dusă la groapă cu lăutari. Importantă este viteza: 240 km/h în localitate. Nici pe autostradă n-ai voie să faci așa ceva, darămite pe un drum care străbate o așezare. Mario Iorgulescu a apăsat accelerația fiindcă, într-un ungher al minții, știa că, în cazul unei întâmplări nefericite, va avea cine să-l scoată din impas. Așa cum s-a mai întâmplat. Gino Iorgulescu, un om care ar trebui să-și reproșeze destule, este cel care i-a inculcat fiului său ideea că poate face orice. În locul unei educații corecte, Iorgulescu a preferat versiunea „nu-ți face griji, rezolvă tata". Așa a fost cu peste trei ani în urmă, când Mario Iorgulescu și patru prieteni au sechestrat, au bătut și au torturat un bărbat. Pentru așa ceva, normal e să faci pușcărie. Mario Iorgulescu n-a făcut, fiindcă s-a ocupat tatăl lui. Mentalitatea de exceptat s-a cuibărit astfel în mintea tânărului și l-a făcut să zboare pe un drum unde limita de viteză era de 50 km/h.

În lumea fotbalului, accidentele de acest tip sunt dese și au urmări grave, chiar ireparabile. Unele dintre ele dispar din atenția publică, iar sângele victimei e împins, la un loc cu gunoiul, sub preș. Cineva, de obicei un tată celebru și influent, intervine la vreme și totul se escamotează. Partea proastă e că mentalitatea de exceptat începe, de la o vreme, să se extindă dinspre vinovat spre opinia publică. Destui oameni cred că un antrenor, un fost portar al naționalei sau un fost atacant al unei foste campioane nu merită închiși pentru omor din culpă fiindcă „au făcut ceva pentru România". Aberația e înlesnită de celebritatea făptașului. Dacă un mare dirijor sau neurochirurg român accidentează mortal pe cineva, aceeași voce a publicului, clementă adineauri, capătă tăiș și intransigență: „La pușcărie cu el! Păcat că nu mai există pedeapsa capitală"!

Exceptatul consideră legea un moft de care țin cont doar proștii și cei fără un spate puternic

RADU PARASCHIVESCU
este scriitor

2019 DEFENSE SUMMIT BY NEWSWEEK ROMÂNIA

Soluțiile industriei de apărare la provocările militare actuale

Newsweek România a organizat, pe 20 septembrie, o dezbatere dedicată nevoilor de înzestrare a Armatei Române.

COMISAR EUROPEAN
Cum a reușit mâna dreaptă a lui Dragnea să nu fie penală » P.32

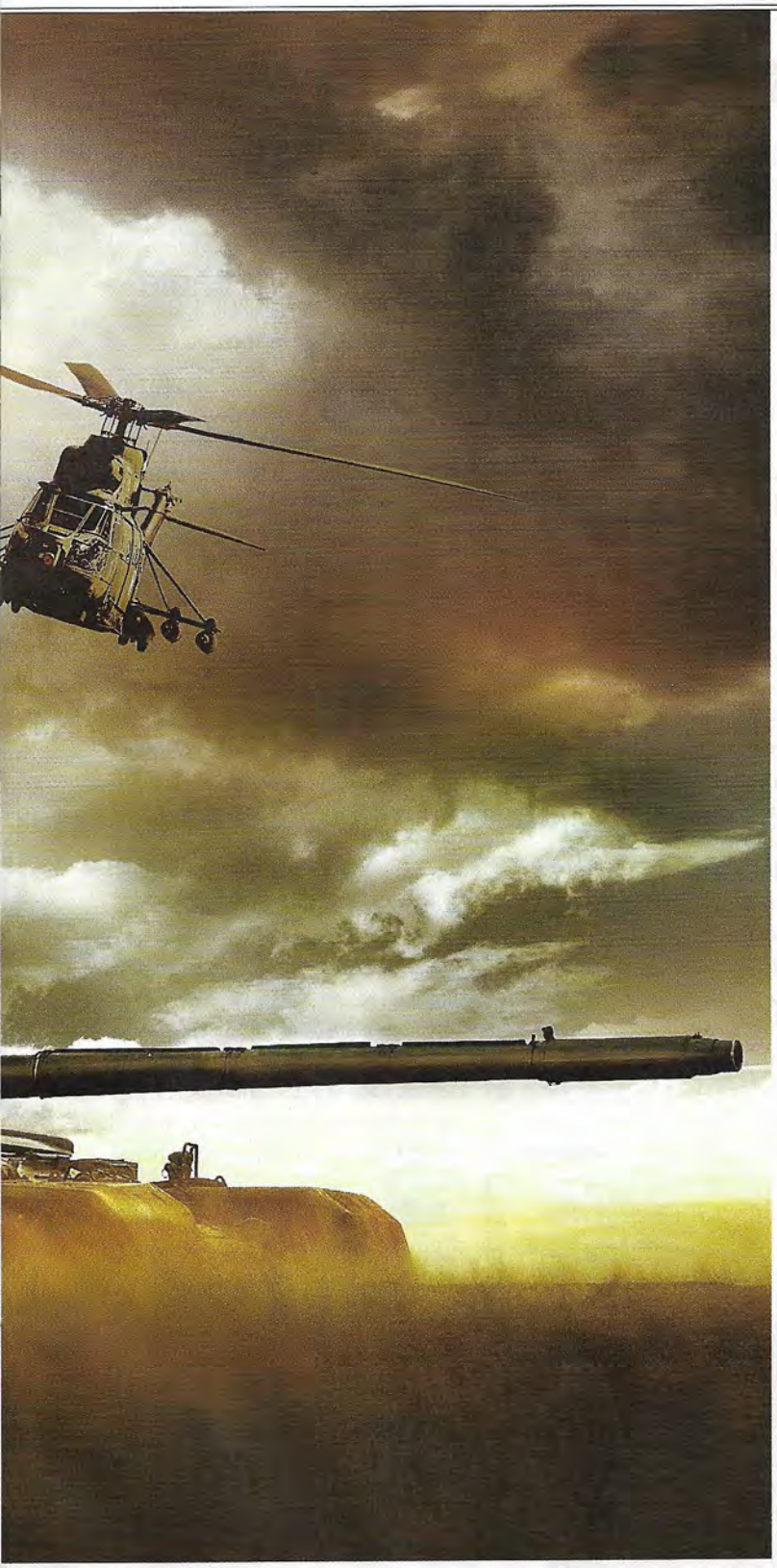

„ARMATELE ȚĂRILOR CENTRAL ȘI EST-EUROPENE sunt ruginite". Această concluzie extrem de dură a fost trasă recent de profesorul american Thomas-Durell Young, autorul uneia dintre cele mai oneste și dure radiografii a armatelor țărilor central și est-europene. Lucrarea sa „Anatomia instituțiilor de apărare din țările europene post-comuniste. Mirajul modernizării militare" a fost publicată în 2017 și a devenit o referință în domeniu.

Recent, prof. Young a susținut o conferință în România, în care lansat o serie de avertismente: armatele de pe flancul estic al NATO sunt subdezvoltate și foarte departe de standardele occidentale; focusul pe operațiuni din perioada Războiului Rece a fost pierdut; piedicile în calea reformării armatelor au fost de natură politică și conceptuală; moștenirea comunistă își face în continuare simțită prezența; Ministerele Apărării nu sunt capabile să elaboreze politici de apărare coerente; consilierea și asistența occidentală nu și-au atins scopurile; modelele naționale nu funcționează; politicile trebuie schimbate rapid.

DE

SILVIU SERGIU
silviu.sergiu@newsweek.ro

O realitate complicată de agresivitatea crescută a Rusiei în regiunea Mării Negre. Un raport al influentului think-tank „Atlantic Council" arată că, de la anexarea Peninsulei Crimeea, în 2014, Moscova a transformat-o într-o fortăreață militară. Practic, a dezvoltat o Zonă anti-acces în Marea Neagră, context în care amenințările de securitate asupra României și a vecinilor săi au crescut semnificativ.

În aceste condiții, consolidarea flancului estic al NATO devine o necesitate stringentă. România are un program de înzestrare a Armatei până în 2026, aprobat în Parlament, a cărui valoare atinge 10 miliarde de euro. Au fost deja semnate primele contracte de achiziții pentru corvete multifuncționale, rachete sau transportoare blindate. Suma va fi cu siguranță depășită, pentru că necesitățile sunt foarte mari.

Newsweek Romania vă propune un dosar despre cum stă Armata Română la capitolul înzestrare, care sunt planurile de viitor și cum poate face față amenințării militare a Rusiei.

Foto SHUTTERSTOCK

De ce este întărirea flancului estic al NATO o urgență

Rusia a transformat Crimeea într-o veritabilă fortăreață militară și a dezvoltat o Zonă anti-acces în Marea Neagră. În acest context, amenințările de securitate asupra României și vecinilor săi au crescut semnificativ.

ÎNTĂRIREA FLANCULUI ESTIC al NATO a devenit în ultimii ani o preocupare aproape exclusivă a liderilor Alianței Nord-Atlantice. Un raport al influentului think-tank „Atlantic Council" arată că, de la anexarea Peninsulei Crimeea, în 2014, Rusia a transformat-o într-o fortăreață militară. Un detaliu semnificativ: personalul militar dislocat în peninsulă a crescut de la 12.500 la 32.000, iar predicțiile până în 2025 sunt că se va ajunge la cifra de 43.000.

Zonă anti-acces

Cel mai îngrijorător aspect este că Rusia a dezvoltat și o zonă anti-acces (A2/AD) în Marea Neagră, care impune limite libertății de navigație.

Zona A2/AD înseamnă și plasarea unor componente balistice impresionante: sisteme de rachete „Bal" și „Bastion", care pot lovi navele din strâmtorile Mării Negre, precum și ținte din porturile Ucrainei, României, Bulgariei și Turciei. Apărarea anti-aeriană a Crimeii este asigurată de sistemele de rachete S-400 „Triumf", protejate de anti-aerienele „Pantsyr S1". Se adaugă bombardierele Tu- 22 M3, dotate cu rachete de croazieră, care pot îndeplini misiuni de luptă în spațiul aerian al întregii Europe de Vest, trei fregate și șase submarine înarmate cu rachete de croazieră „Kalibr", cu capacitatea de a lovi ținte din Asia Centrală și Orientul Mijlociu.

O amenințare semnificativă este și cea nucleară. Până în prezent nu există dovezi concrete referitoare la existența unor capacități nucleare în Peninsula Crimeea, dar modernizarea unității FEODOSIA-13, care a adăpostit bombe nucleare până în 1994, este un process în plină desfășurare.

Mai mult decât atât, bombardierele Tu-22 M3 pot transporta ogive nucleare. Ca să nu mai vorbim de faptul că, în apropiere de Crimeea, Rusia are stocuri importante de armament nuclear în depozitele din Novorossiysk, cel mai mare port al Rusiei de la Marea Neagră.

Agresivitate crescută

O analiză publicată de „Monitorul Apărării și Securității" (MAS), la sfârșitul lunii iulie, relevă faptul că „Rusia continuă seria de acțiuni agresive în Marea Neagră, folosind abuziv dreptul de a închide unele zone maritime în vederea desfășurării de exerciții".

Din 26 iunie până în 19 august, Rusia a închis cinci zone maritime din Marea Neagră pentru a efectua exerciții militare. Cele cinci zone se suprapun peste traseele maritime care leagă porturile principale din România, Bulgaria, Ucraina și Georgia de Bosfor. Turcia este singurul stat riveran care nu este afectat.

„Decizia este o metodă hibridă de a penaliza statele riverane. (...) Politic, fără să tragă un foc, Rusia își revendică controlul asupra Mării Negre", punctează MAS. Autorii analizei subliniază că, prin aceste metode, „Rusia a găsit modalitatea prin care să demonstreze riveranilor că apelul la aliați nu are nicio valoare în asemenea situații".

„Riveranii nu vor reacționa. Nu numai că nu au mijloacele militare, dar este o premieră căreia trebuie să-i facă față fără să agite situația politică. Problema va apărea dacă asemenea acte ostile, sub pretextul perfect legal al protejării navigației, se vor repeta. Atunci va trebui găsită o soluție politico-militară având în vedere, însă, că, fără elementul militar național puternic, nu se va putea realiza nimic", mai punctează „Monitorul Apărării și Securității". N

SEVASTOPOL
Vladimir Putin a vizitat Flota Crimeii

FOTO: GETTY IMAGES

LEROY
ȘI ASOCIAȚII
LAW FIRM

Leroy și Asociații is one of the country's leading independent law firms. The team at Leroy și Asociații has gained national and international recognition due to its contribution on some of the most significant investments and transactions in Romania. The firm has a team of 20 lawyers with first rate legal skills and leading market knowledge.

One of the firm's key practice areas is the defense sector providing legal advice to local and international groups on major industrial and procurement projects. With a cross-disciplinary team building on 20 years of experience in investment projects, transactional work, regulatory aspects and government contracts, we assist our clients throughout all stages of procurement projects: bid preparation and submission in compliance with tender documents and the applicable legal framework, reviewing and negotiating contractual documents, offset operations, assisting and representing clients in administrative proceedings and dispute resolution.

20 years driven by excellence and innovation

+40 (21) 223 0310
office@leroylaw.ro
www.leroylaw.ro

LEROY
ȘI ASOCIAȚII

10th-12th Maior Gh. Şonţu St.
District 1, Bucharest
011448 - Romania

AQUILON – SISTEMUL DE COMUNICAȚII NAVALE DE LA THALES –
o soluție a secolului XXI care susține ambițiile României în cadrul NATO

(P)

România are o poziție strategică în sud-estul Europei și în zona Mării Negre, iar rolul său în cadrul NATO este esențial în actuala configurație geopolitică din regiune. Pentru a face față schimbărilor și provocărilor din regiunea Mării Negre, România are nevoie de o forță navală puternică, capabilă să răspundă potențialelor amenințări.

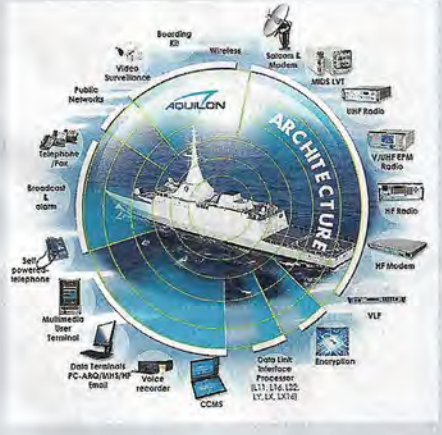

Modernizarea unei flote militare presupune dotarea cu echipamente de ultimă generație, iar sistemul de comunicații instalat la bordul navelor este o componentă esențială în acest proces. Având în vedere volumele mari de date și voce care trebuie procesate, acest sistem trebuie să fie testat, bazat pe soluții mature atât din punct de vedere operațional, cât și tehnic. Navele moderne au nevoie de soluții de comunicații de ultimă generație care să poată fi utilizate o perioadă îndelungată de timp, să fie flexibile și să răspundă nevoilor operaționale actuale ale echipajelor, în același timp reducând costurile și perioada de instruire.

Dezvoltat în Franța de Grupul Thales pentru dotarea fregatelor FREMM, Aquilon a fost prima soluție pentru sistemul de comunicații de la bordul navelor bazată pe tehnologie IP (Protocol Internet). Aquilon este în serviciul forțelor navale din 2012. Tehnologia IP oferă flexibilitate prin intermediul unei arhitecturi deschise, acestea fiind elemente cheie pentru un ciclu de viață de 30 de ani al unei platforme navale. Concepută pentru activități civile, această tehnologie a fost adaptată sectorului militar, fiind adăugate sisteme specifice de securitate.

Sistemul Aquilon, folosit pe toate categoriile de nave de luptă

În prezent, aproximativ 80 de nave de luptă ale forțelor navale din întreaga lume, din cadrul sau din afara NATO, sunt echipate sau în curs de modernizare cu sistemul Aquilon. Pe această listă se află portavionul Queen Elizabeth, corvetele Gowind ale Egiptului, fregatele FDI ale Franței, fregatele Type 23 modernizate ale Marinei Regale britanice și navele de patrulare ale Arabiei Saudite.

Forțele Navale franceze și britanice au ales Aquilon datorită înaltei performanțe dovedite și a celui mai înalt nivel de securitate impus navelor militare din prima și din a doua linie (de la nave de aprovizionare sau fregate ușoare, până la portavionul Charles de Gaulle în Franța; de la fregatele Type 23 sau Type 45, până la portavionul Queen Elizabeth în Marea Britanie).

Cu un portofoliu extins de beneficiari, sistemul Aquilon este modernizat permanent datorită experienței dobândite de utilizatori în timpul operațiunilor.

De aceea, Thales promovează cu mândrie cel mai modern sistem de comunicații, la nivel operațional și tehnic, disponibil astăzi pentru Forțele Navale ale statelor membre NATO.

Cu ce este înzestrată Armata Română

Un documentar Hotnews.ro, publicat în luna mai, trece în revistă capabilitățile forțelor militare românești. Concluzia nu este deloc liniștitoare.

FORȚELE TERESTRE

TANCURI

➤ TR-85M1 „Bizonul" – 54 buc.

➤ TR-85 (tanc dezvoltat în România pe baza tancului sovietic T-55 și produs între 1986 și 1990) – 150 buc.

➤ T-55 (tanc din anii '50-'60 de producție rusească) – 100 buc.

BLINDATE DE LUPTĂ

➤ Mașina de Luptă a Infanteriei (MLI) – aproximativ 200 buc. 101 de unități sunt modernizate, cu turelă cu tun de 25 mm Oerlikon și lansator cu două rachete antitanc Spike.

➤ Piranha V – Sunt dotate cu turelă automată cu tun de 30 de mm și mitralieră. Au fost contractate 227 buc., dar, deocamdată nu au ajuns în dotarea Armatei.

TRANSPORTOARE BLINDATE

➤ Piranha IIIC – 43 buc.

Este un transportor blindat și amfibiu, de 16 tone, care poate transporta până la 8 militari.

➤ Mașina de Luptă a Vânătorilor de Munte (MLVM) – 75 buc.

Blindate șenilate, amfibii, fabricate în România în anii '80. Vor intra în reparații capitale.

➤ TAB B 33 "Zimbru" – 69 buc.

Este un vehicul blindat amfibiu, 8X8, de 14 tone, dotat cu o mitralieră grea de 14,5 mm și o mitralieră 7,62 mm. Poate transporta 10 militari.

➤ TAB-77 – 150 buc.

Dotat cu mitralieră grea de 14,5mm și o mitralieră de 7,62mm. Poate transporta 11 militari.

➤ TAB-71 – 400 buc. construite, aprox. 100 buc. în uz

➤ TABC-79 – 400 buc. construit.

Transportor blindat ușor, 4X4, multirol. Urmează a fi reparate capital.

VEHICULE BLINDATE

➤ Humvee – 300 buc.

Autovehicule blindate americane de tip „High Mobility Multipurpose Wheeled Vehicle", oferite de Armata SUA în Afghanistan.

➤ URO Vamtac – aprox. 100 buc.

Autovehicule blindate de producție spaniolă, folosite de forțele speciale.

➤ Panhard PVP – 16 buc.

Autovehicule blindate de producție franceză, achiziționate acum cinci ani.

➤ Wolf – 3 buc.

Autospeciale blindate de producție israeliană, achiziționate în 2009 și aflate în dotarea Poliției Militare.

➤ Blindate anti-mină MRAP.

Au fost oferite de Armata SUA pentru a fi folosite în misiunea din Afganistan.

FORȚELE AERIENE

AVIOANE DE VÂNĂTOARE

➤ F 16 – 12 buc.

Este vorba de aparate de zbor de tip AM/BM Block 15, parte din escadrila 53 Warhawks de la Baza aeriană 86 Borcea.

România a cumpărat cele 12 avioane din Portugalia și le-a modernizat, contra sumei de 628 de milioane de euro.

➤ MiG 21 LanceR – 30 buc.

Din estimări neoficiale, România are operaționale, în momentul de față, mai puțin de două escadrile (16 aparate) de avioane de vânătoare MiG 21 LanceR.

FOTO: INQUAM PHOTOS / OVIDIU DUMITRU MATIU

AVIOANE DE TRANSPORT ȘI ALTE MISIUNI

➤ C-27J Spartan – 7 buc.
Are 22,7 metri lungime, poate transporta 12 tone (60 de militari / 48 de parașutiști), poate atinge o viteză de croazieră de 583 km/h, la o altitudine de aproape 6.000 m, cu o autonomie de circa 4.000 de kilometri.

➤ C-130 Hercules – 4 buc.
Are patru turbopropulsoare cu elice, poate transporta 92 de pasageri/ 64 de parașutiști, poate transporta până la 20 de tone, inclusiv vehicule blindate sau elicoptere. Are o viteză de croazieră de 540 km/h, la o altitudine de 7.000 m și o autonomie medie de 3.800 de km.

➤ AN 30 – 2 buc.
Antonov An-30 a fost proiectat pentru executarea misiunilor de fotografie aeriană.

➤ IAR 99 – 21 buc.
Este un avion de antrenament, dar poate efectua misiuni de atac la sol sau misiuni de recunoaștere.

➤ IAK 52 – 12 buc.
Avion de antrenament intrat în dotarea Forțelor Aeriene Române în anul 1985.

ELICOPTERE

➤ IAR 330 Puma – 35 buc.
Produse în România sub licență franceză încă din 1977. Sunt elicoptere de transport și evacuare medicală.

➤ IAR 330 Puma SOCAT – 25 buc.
Modernizate între 1995 și 2005 la standardul SOCAT (Sistem Optronic de Cercetare și Anti-Tanc), împreună cu israelienii de la Elbit. Aparate multirol, de atac sau de sprijin al trupelor, de căutare-salvare, transport de trupe, recunoaștere pe timp de noapte sau vreme nefavorabilă.

➤ IAR 316 Allouette – 6 buc.
Produse în 1971 de IAR Brașov sub licență franceză, sunt folosite pentru antrenamentul piloților.

FORȚELE NAVALE

➤ Fregatele Tip 22R – 2 buc.
Cumpărate în 2003 din Marea Britanie, pentru 116 milioane de lire sterline, de la BAE Systems. Momentan sunt „cele mai moderne" din dotarea Armatei Române. Vor fi modernizate ca offset în baza contractului de achiziție a celor patru noi corvete multifuncționale.

➤ Fregata F111 Mărășești – 1 buc.
Construită în șantierul Mangalia în anii 1984-1985, Fregata „Mărășești" este cea mai bine înarmată navă a României, cu cele mai multe guri de foc, rachete anti-navă și armament antisubmarin.

➤ Corvete – 4 buc.
Vor fi înlocuite cu noile corvete multifuncționale, care vor fi construite de francezii de la Naval Group, la Constanța.

➤ Nave Purtătoare de Rachete (NPR) – 3 buc.
Este vorba de F-188 „Zborul", F-189 „Pescărușul", F-190 „Lăstunul.

➤ Vedete torpiloare – 3 buc.
Este vorba de F-202 „Smeul", F-204 „Vijelia" și F-209 „Vulcanul".

➤ Nave de susținere logistică – 2 buc.
Este vorba de F-281 „Constanța" și F-283 „Midia"

➤ Nave rapide de scafandri – 2 buc.

➤ Nave pentru cercetări maritime – 1 buc.

➤ Remorcher maritim de salvare – 1 buc.

➤ Nava hidrografică maritimă – 1 buc.

➤ Remorchere maritime clasa Stan Tug 1606 – 3 buc.

➤ Nava Școală Mircea – 1 buc.

➤ Aviație navală – 3 buc. (Elicoptere IAR 330 Puma Naval)

➤ Submarin – 1 buc („Delfinul" - clasa Kilo, tras la cheu acum 20 de ani)

➤ Dronă subacvatică – 1 buc. (A9, produsă de compania franceză ECA Group)

FLOTA FLUVIALĂ

➤ Monitoare fluviale – 3 buc.

➤ Vedete fluviale blindate – 5 buc.

➤ Nave de patrulare – 12 buc. N

Cum merg programele de înzestrare

Până în 2026, România vrea să cumpere armament de aproape 10 miliarde de dolari. Suma va fi, cu siguranță, depășită.

LANSATOR DE RACHETE MIM-104 PATRIOT

ÎN 2017, PARLAMENTUL A APROBAT Memorandumul referitor la Programul privind transformarea, dezvoltarea și înzestrarea Armatei României până în anul 2026 și în perspectivă.

Valoarea totală inițială a Programului a fost stabilită la 9,8 miliarde de euro, dar, după semnarea primelor contracte sunt semne că această cifră va fi depășită.

În următorii ani, Ministerul Apărării va achiziționa sau moderniza următoarele echipamente:

➤ **Patru corvete multifuncționale**, în valoare de 1,6 miliarde de euro, pe care francezii de la Naval Group le vor construi la Șantierul Naval Constanța. Corvetele sunt dotate cu rachete navă-navă, rachete navă-aer, muniție, criptoare etc. Prima corvetă va fi livrată României în prima jumătate a anului 2020.

➤ **Trei Sisteme de instalatii mobile de lansare rachete antinavă (SIML)**, în valoare de 200 de milioane de euro.

➤ **48 de blindate de luptă MLI- 84M** vor fi modernizate la standardul "Jder", contra sumei de 138 milioane de euro. Este vorba de upgradarea blindajului, montarea unei noi turele cu tun și rachete anti-tanc.

➤ **94 de transportoare blindate** pentru trupe 8X8 si 4X4, din totalul de 657, contra sumei de 370 milioane de euro.

➤ **Sisteme Integrate de Comunicații și Informatică de Batalion, Puncte de Comandă de tip Brigadă, Punct de Comandă de tip Divizie**, în valoare de 18 milioane de euro.

➤ **7 Sisteme de rachete sol-aer cu bătaie mare (HSAM)**, în valoare de 4 miliarde de euro (4 sisteme pentru Forțele Aeriene și 3 pentru Forțele Terestre).

➤ **21 de Sisteme integrate de arme SHORAD-VSHORAD**, în valoare de 2,1 miliarde de euro euro. Într-o primă etapă, achiziția va viza doar componentele SHORAD și va costa 1,37 miliarde de euro.

➤ **3 Sisteme Lansatoare Multiple de Rachete sol- sol (HIMARS)** cu bătaie mare, în valoare de 690 milioane de euro. Fiecare sistem are 18 instalații de lansare, deci un total de 54 de instalații de lansare.

Extinderi

Planul inițial de achiziții s-a modificat. La fel și sumele. În primăvara lui 2017, ministrul Apărării Naționale, Gabriel Leș, a cerut acordul Parlamentului pentru achiziția celor 94 de transportoare.

În ianuarie a.c., ministrul Mihai Fifor a crescut potul: 227 transportoare. Concret, este vorba de „Piranha V", 8x8, produse de compania elvețiană „Mowag", deținută de americanii de la „General Dynamics". Valoarea totală a acestui program de înzestrare este de 895 de milioane de euro.

Pentru această nouă achiziție, MApN avea nevoie de un nou acord din partea Parlamentului, dar Fifor nu s-a încurcat în proceduri legale. Contractul prevede asamblarea primelor 30 „Piranha V" în Elveția, restul, la Uzina Mecanică București. Transportoarele sunt echipate cu turela UT-30 cu tun de 30 mm, produsă de israelienii de la Elbit.

În luna mai a.c, contractul a intrat în impas, pentru că turela UT-30 nu a trecut testele de calitate. Mai exact, a picat testul de tragere și s-au constatat probleme la sistemul de comunicații și informatică. În prezent, însă, acest contract este investigat de DNA.

Pe de altă parte, se intenționează achiziția a 300-400 de transportoare blindate 8X8 amfibii. Până recent, în pole-position era proiectul „Agilis", ce trebuia dezvoltat cu nemții de la „Rheinmetall" la Uzina de la Moreni. MApN a blocat proiectul și nu

Deși Parlamentul a aprobat achiziția a doar 94 de transportoare blindate, Mihai Fifor a semnat pentru 227

NAVAL GROUP

lider european în construcția de nave militare

Consolidarea capacităților naționale în domeniul construcției de nave militare este unul dintre beneficiile pe termen lung ale parteneriatului dintre Naval Group și Forțele navale Române

Prin cea mai performantă tehnologie la cel mai competitiv preț, asocierea Naval Group – Șantierul Naval Constanța (SNC), a câștigat detașat licitația organizată de Ministerul Apărării Naționale pentru construcția a patru corvete pentru Forțele Navale Române.

Corveta Gowind 2500, oferită de Naval Group și SNC, este echipată cu tehnologie și armament de ultimă generație și va plasa Marina Română la cel mai înalt nivel de echipare în domeniul luptei pe mare.

Gowind 2500 este una din cele mai apreciate platforme la nivel mondial pentru că oferă performanțe unice, între care detecția țintelor pe distanțe lungi, o stabilitate superioară, operabilitate optimizată pentru condiții extreme de vreme, integrate prin sistemul de management al luptei de ultimă generație - SETIS. Sistemul SETIS procesează semnale de la o multitudine de radare de navigație și supraveghere, senzori și sonare și este interoperabil NATO, fiind utilizat cu succes și de fregatele franceze FREMM.

Grație experienței unice și celor mai performante tehnologii militare dezvoltate, Naval Group a fost selectată să construiasca corvete Gowind® 2500 pentru Malaezia, Egipt și Emiratele Arabe Unite.

Corvetele comandate sau în curs de construcție se remarcă prin caracteristicile tehnice superioare și echipamentele de luptă de ultimă generație, dar evidențiaza și expertiza semnificativă a constructorului francez în ceea ce privește stabilirea unor parteneriate inovatoare, ambitioase și sustenabile cu partenerii locali, care implică un amplu transfer de tehnologie.

Corvetele vor fi construite la Șantierul Naval Constanța, în baza unui acord care implică un amplu transfer de tehnologie, care va aduce beneficii întregii industrii navale românești pe termen lung.

Parteneriatul nu se va limita numai la relația exclusivă dintre Naval Group și SNC, ci va implica mai multe companii românești din industria de apărare, care se vor angaja nu numai în construcția corpului platformei, ci și în misiuni de înaltă calificare, cum ar fi integrarea sistemului de luptă și a software-ului central.

Naval Group este prezentă în 18 țări pe patru continente și este unul dintre puținii constructori la nivel mondial de portavioane, submarine nucleare și nave de ultimă generație.

Australia a selectat recent Naval Group pentru construcția de submarine în cadrul unui contract istoric de peste 34 de miliarde de dolari. De asemenea, Belgia a ales un consorțiu condus de Naval Group pentru construirea a 12 dragoare.

Cu peste 125 de ani de activitate, Șantierul Naval Constanța a produs peste 400 de nave militare și comerciale, fiind șantierul din România cu cea mai vastă experiență și cu cele mai multe nave construite. SNC este auditat internațional în privința capabilității de a construi nave militare de tipul corvetelor, dar și de dimensiuni mult mai mari.

se știe dacă va fi anulat sau nu. Ministerul ar putea decide achiziția a 173 de blindate MLI Puma de la „Rheinmetall.

În 2018, oficialii din MApN intenționau să demareze programul „de urgență" pentru achiziția lor, dar nu s-a mers până la capăt.

Contractul cu Raytheon

România a contractat deja, pentru circa 3,9 miliarde de dolari, achiziția a șapte baterii antiaeriene cu rachete sol-aer cu rază mare de acțiune (HSAM), MIM-104 „Patriot", produse de compania americană "Raytheon". O baterie înseamnă patru lansatoare montate/atașate fiecare pe câte un camion, un radar, o unitate de conducere a focului, generatoare și alte echipamente.

Sistemele vor veni în cea mai recentă configurație hardware-software, la pachet cu câteva sute de interceptori. Prima baterie ar trebui să intre în uz din 2020. Patru baterii sunt destinate Forțelor Aeriene, iar trei, Forțelor Terestre.

Contractul cu Lockheed Martin

Deși cele trei sisteme de lansatoare de rachete sol-sol HIMARS aveau prevăzut un cost inițial de 690 de milioane de euro, pentru care s-a obținut acordul Parlamentului, prețul final prevăzut în contract este 1,5 miliarde de dolari. Primul dintre sisteme va intra în uz în 2020.

Chiar dacă, inițial, s-a negociat direct cu compania Lockheed Martin, producătorul echipamentului militar, lansatoarele HIMARS au fost cumpărate printr-un acord guvernamental semnat de România cu Statele Unite ale Americii.

Contractele privind achiziția de armament încheiate între guverne sunt exceptate de la obligațiile offset: guvernul care vinde nu mai este obligat să investească minim 80% din valoarea contractului în economia țării cumpărătoare. Practic, România a renunțat la investiții de aproape un miliard de euro.

Sub aspect tehnic, fiecare sistem are 18 instalații de lansare și comandă, trei tipuri diferite de rachete ghidate/dirijate, care pot lovi ținte terestre situate până la 300 de km distanță. Lansatorul HIMARS e montat pe camion și poate acomoda câte șase rachete de 227mm M270 sau o singură rachetă MGM-140 ATACMS.

Pe lângă cele 54 de lansatoare, contractul prevede și achiziția a 81 de rachete tip M31A1 Unitary și 81 de rachete tip M30A1 Alternative warhead, dar și 54 de rachete de tip ATACMS , cele care au raza efectivă de până la 300 de km.

Rachete de coastă

Licitația pentru achiziționarea celor trei sisteme de instalații mobile de lansare rachete antinavă (SIML), în valoare de 137 de milioane de euro, a intrat în impas, după ce francezii de la compania MBDA, singurul competitor rămas în cursă, a solicitat schimbarea termenilor contractului.

Grupul MBDA, cel mai mare producător de rachete la nivel european, a intrat în competiție cu racheta sa antinavă Exocet MM40 Block 3 (foto), o rachetă anti-navă cu radar propriu și cu posibilități de atac pe uscat.

Racheta Exocet este una dintre cele mai cunoscute și folosite rachete antinavă din lume.

Alte posibile achiziții

În Memorandumul aprobat de Parlament nu apar alte programe mari de înzestrare. Asta nu înseamnă, totuși, că MApN nu poate iniția proceduri de achiziție separat și poate cere acordul Palamentului, așa cum cere legea în cazul programelor care depășesc 100 de milioane de euro.

Rămasă singură în cursă, compania franceză MBDA a cerut schimbarea contractului de livrare a rachetelor de coastă Exocet

În momentul de față, după cum a declarat fostul ministru al Apărării, Mihai Fifor, țara noastră negociază cu Portugalia achiziția a încă cinci avioane de vânătoare F 16. Per total, România intenționează să achiziționeze încă 36 de astfel de aparate de zbor.

O achiziție importantă ar putea viza tancuri principale de luptă. Mai mulți oficiali români au declarat că România ar putea cumpăra 60 de tancuri Leopard 2.

Pe de altă parte, MApN negociază, de câțiva ani, achiziția a 45 de elicoptere de atac pentru Forțele Terestre, contract ce ar putea ajunge la 2 miliarde de euro. O parte din asamblarea acestora se va face în România. Favoriți sunt americanii de la „Bell" cu 24 de elicoptere de atac AH-1Z Viper și 21 de elicoptere multirol UH-1Y Venom, ce ar trebui asamblate la IAR Brașov.

Un alt program major de înzestrare a Armatei Române prevede achiziția a peste 3.300 de camioane militare până în 2027. În vara lui 2018 a fost lansată o licitație cu impresionanta valoare de 750 de milioane de euro, dar procedurile sunt blocate în prezent în contestații.

Armata Română trebuie să înlocuiască și vechile arme de asalt PA Md 86, calibrul 5,45x39 mm, de concepție sovietică. Au fost testate diverse tipuri de arme, printre care și ARX 160, produsă de italienii de la „Beretta".

Deja ministrul Economiei, Niculae Bădălău, a anunțat că negociază cu italienii de la Beretta să producă această armă de asalt în România.

THE NEW GENERATION OF ASSAULT RIFLES

BERETTA
ARX160
cal. 5.56x45 mm

BERETTA

WWW.BERETTA.COM

Armele folosite împotriva poluării cu plastic

Un prădător tăcut al zilelor noastre, plasticul face milioane de victime în fiecare an. În mod direct sunt afectate în special viețuitoarele marine, dar și oamenii sunt afectați în număr din ce în ce mai mare.

DE

ALEXANDRU POP

DESCOPERIREA MATERIALELOR din plastic a fost un moment important în evoluția economiei modiale. Apăruse un înlocuitor ieftin al sticlei, ceramicii, al materialelor textile, cu aplicații în foarte multe domenii.

Impactul asupra mediului și riscurile asupra sănătății oamenilor au tăiat însă avântul acestei industrii.

Studiile din ultimii ani au arătat că omenirea se află în pragul unei catastrofe de proporții dacă nu vor fi luate măsuri urgente și concertate la nivel global.

În anul 2016, Organizația Națiunilor Unite a dat publicității un document care atestă faptul că peste 800 de specii de animale au fost descoperite ca fiind contaminate cu plastic, cu 70% mai mult decât în raportul precedent, din anul 1977, în care doar 247 de specii fuseseră contaminate cu particule de plastic.

Conform unei estimări recente, până în 2050 oceanele ar putea conține mai multe materiale din plastic decât pești. Asta în condițiile în care 3,5 miliarde de oameni depind de oceane pentru a-și putea câștiga existența.

Evident, și România este afectată de acest flagel, așa că măsurile trebuie găsite și aplicate cât mai rapid.

În această idee a fost organizată de către compania Veolia România dezbaterea cu tema „Să regândim plasticul", cu sprijinul Camerei Franceze de Comerț și Industrie în România (CCIFER), *Newsweek România* fiind partener media. Andrei Hoștiuc, director general adjunct Apa Nova București, o companie Veolia, a explicat de ce era necesară o astfel de dezbatere: „Pe parcursul anului 2018, ne-am confruntat cu schimbări profunde. Schimbările climatice, demografice, sociale, economice și tehnologice au loc la nivel mondial și impactul lor devine mai vizibil cu fiecare zi care trece. Veolia este implicată în dezbaterea în jurul ideilor și acțiunilor pentru a informa mai profund, a analiza, a identifica soluțiile și a contribui la asigurarea unui răspuns colectiv la problemele globale. Discuții pe care le inițiem și le susținem din ce în ce mai mult și în România".

Până în 2050, 99% din păsările marine vor îngurgita plastic, dacă nu se va lua nicio măsură

Evenimentul s-a bucurat de o participare numeroasă, fiind prezenți atât oficiali ai instituțiilor de stat, cât și importanți reprezentanți ai companiilor private, ai organizațiilor de protecție a mediului și ai presei.

Dezbaterea a fost deschisă de președintele CCIFER, Francois Coste, urmat de Andrei Hoștiuc, director general adjunct Apa Nova București, o companie Veolia, și de Frederic Fatoux, adjunct al Șefului Serviciului Economic din cadrul Ambasadei Franței în România. Cei trei și-au arătat totala disponibilitate de a susține programele de luptă împotriva consumului excesiv de plastic.

Andrei Hoștiuc a prezentat obiectivele Veolia în acest sens, dar și acțiunile derulate deja atât la nivel global, cât și local: „Misiunea Veolia «Regenerăm Planeta» se bazează pe o viziune a mediului în care trăim și care este împărtășită de angajații noștri: lumea așa cum ar trebui să fie. În această lume, mai puține resurse sunt irosite și sunt împărțite în mod echitabil; deșeurile au o valoare și se găsesc utilizări pentru apele uzate, iar energia este gestionată eficient și refolosită. În această lume, companiile și organismele guvernamentale joacă un rol central în anticiparea și susținerea tranzițiilor globale majore. În această lume, companiile se întreabă, în mod voluntar, care este scopul și utilitatea lor. Această viziune ne conduce și ne angajează. Scopul nostru nu este doar să fim lider mondial, ci să setăm un standard pentru mediul de afaceri: compania care rezolvă, pregătește terenul și inovează, inspiră și arată calea".

La nivel de companie, Veolia încurajează membrii echipelor sale să își dezvolte spiritul ecologic și să ia parte la demersurile îndreptate către protejarea mediului. Printre acestea, la nivelul țării noastre, s-a remarcat programul „Sertarul cu pungi", destinat propriilor angajați, prin intermediul căruia aceș-

OFICIALI
Diana Achimescu (stânga), consilier al Departamentului de Dezvoltare Durabilă, Radu Roca (mijloc), vicepreşedinte al Agenţiei Naţionale pentru Protecţia Mediului, şi Mihaela Ştefănescu (dreapta), cercetător în cadrul studiului IER. Andrei Hoştiuc (jos stânga), director general adjunct Apa Nova Bucureşti

tia au fost încurajaţi să-şi doneze spre reciclare colecţia de pungi de plastic, din tradiţionalul sertar cu pungi, în schimbul cărora au primit sacoşe din pânză şi plante. Urmare a succesului generat de campania internă, Veolia România a trecut la nivelul următor de conştientizare şi a susţinut lupta împotriva plasticului printr-o dioramă multimedia „Plasticul, noua specie de prădător acvatic", în cadrul Muzeului Naţional de Istorie Naturală „Grigore Antipa", o instalaţie interactivă despre impactul plasticului în ecosistemele acvatice. Această instalaţie, prezentă şi în cadrul evenimentului, are ca scop conştientizarea şi informarea oamenilor în legătură cu consumul de plastic şi impactul acestuia asupra mediului. Prin aceasta iniţiativă, Veolia îşi propune să tragă un semnal de alarmă astfel încât oamenii să regândească relaţia cu resursele şi să încurajeze acţiunile de protecţie a mediului.

În acest sens este nevoie de implicarea tuturor, pe întreg lanţul de la producţie şi până la eliminare. Astfel că un alt punct important a fost discuţia despre economia circulară şi impactul ei pozitiv asupra economiei şi mediului.

Impact economic

Andrei Hoştiuc a punctat faptul că Veolia pune bazele în prezent pentru a crea o industrie de reciclare a materialelor plastice prin dezvoltarea infrastructurii pentru colectarea şi prelucrarea materialelor plastice.

Din 2016, Veolia a fost partenerul principal al iniţiativei „New Plastics Economy" al Fundaţiei Ellen MacArthur, care are drept scop schimbarea modului în care materialele plastice sunt produse, fabricate şi utilizate pentru a transfera acest material spre o economie circulară. Poluarea globală ne afectează acum, dar va afecta şi generaţiile viitoare prin limitarea accesului la resursele de bază. Concret, dacă nu vom avea surse de apă curată, nu vom putea trăi. Apoi este o problemă de responsabilitate socială care implică deopotrivă guverne, diverse organisme, companii şi bineînţeles, cetăţenii. Iar Veolia, care este lider mondial în domeniul gestionării resurselor, are o obligaţie din acest punct de vedere.

Directorul adjunct al Apa Nova a arătat că grupul Veolia este, din luna mai a acestui an, membru al Alianţei pentru reducerea plasticului, Alliance to End Plastic Waste (AEPW), alături de încă 27 de multinaţionale din industria de petrochimie, de reciclare şi a bunurilor de larg consum. Este vorba despre o provocare mondială complexă şi gravă, care necesită o acţiune rapidă şi un leadership puternic. Această nouă alianţă reprezintă cea mai mare iniţiativă de până acum care-şi propune să pună capăt abandonării deşeurilor plastice în mediul înconjurător. În ultimii ani, Veolia a susţinut trecerea de la o economie liniară de tip „produ, utilizează şi aruncă" la o economie circulară care are în vedere reciclarea deşeurilor şi reutilizarea lor ca materii prime pentru noi produse.

„Concret, grupul Veolia utilizează tehnologii de ultimă generaţie pentru reciclarea acestor deşeuri pe care le redă în ciclul de revalorizare a lanţului pentru produsele de plastic, evitând practic emisia în natură a sute de mii de metri cubi de dioxid de carbon în fiecare an.

Toate aceste unităţi de procesare şi

MUZEUL ANTIPA a găzduit diorama multimedia „Plasticul, noua specie de prădător acvatic", o instalație interactivă despre impactul plasticului în ecosistemele acvatice

colectare a deșeurilor creează la rândul lor locuri de muncă contribuind la dezvoltarea socio-economică a regiunilor. Pe lângă acestea, grupul Veolia se implică și în campanii de comunicare și conștientizare precum cea organizată în parteneriat cu CCIFER. Pe lângă continuarea campaniilor de sensibilizare, ne propunem dublarea capacităților de procesare și reciclare până în anul 2025", a declarat Andrei Hoștiuc.

Experiențele companiilor

Adriana Record, director executiv al Camerei de Comerț și Industrie Franceză în România (CCIFER) a arătat că una dintre misiunile insituției pe care o reprezintă este dialogul public.

„Recent, una dintre prioritățile noastre a fost modificarea cadrului legislativ privind reciclarea, astfel încât companiile să poată transpune acest cadru legislativ în mod transparent și coerent în procesul de bussines. În acest context, reciclarea plasticului este un subiect foarte important, mai ales că obiectivele pe care le avem în România sunt foarte ambițioase. În prezent, în Europa se reciclează în jur de 30 la sută din plasticul folosit, iar parlamentarii europeni speră ca, până în 2030, reciclarea să ajungă la sută la sută. Companiile au un rol important în acest proces atât prin schimbul de bune practici precum cel de la această dezbatere, prin dialogul cu autoritățile, căutând cele mai bune soluții, cât și prin motivarea și responsabilizarea angajaților care să fie ei înșiși un motor în reducerea consumului excesiv. De trei ani, CCIFER organizează o conferință dedicată orașului durabil, orașului viitorului, unde punem la aceeași masă autorități publice, companii, societatea civilă, în încercarea de a găsi cele mai bune soluții pentru transformarea orașelor. Reciclarea plasticului a fost unul dintre subiecte în fiecare an", a declarat Adriana Record. Directorul executiv al CCIFER crede că dezvoltarea capacităților de reciclare în România va avea un impact pozitiv asupra economiei în următorii ani.

Studii de caz

La dezbaterea „Să regândim plasticul" au participat și reprezentanți ai autorităților. Astfel, au luat cuvântul și au răspuns întrebărilor Radu Roca, vicepreședinte al Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, Diana Achimescu, consilier al Departamentului de Dezvoltare Durabilă și Mihaela Ștefănescu, cercetător în cadrul studiului realizat de Institutul European din România pe tema tranziției către economia circulară.

Legislația și educația au fost principalele direcții de discuție ale dezbaterii

Cu această ocazie, reprezentanții companiilor au venit cu propriile experiențe și studii de caz. Cătălin Cîndea, head of public affairs Total, a vorbit despre implicarea copiilor în acțiunile companiei Total, dar și despre problemele întâmpinate la reciclarea plasticelor contaminate.

Felician Cardoș, environmental manager Carrefour, a prezentat campaniile derulate în magazinele Carrefour și succesul acestora: „Plata cu PET-ul", în cadrul căreia clienții Carrefour Băneasa au putut achiziționa fructe și legume cu PET-uri timp de 3 săptămâni și „Vino cu caserola ta de acasă!", prin care clienții Carrefour pot achiziționa produse din zona de Gastronomie în propriile caserole.

Simona Fîrtat, corporate communication & public affairs manager L'Oreal România a arătat că este foarte importantă câștigarea încrederii oamenilor că deșeurile colectate chiar sunt reciclate, pornind de la campaniile interne ale companiei L'Oreal România.

Legislația și educația au fost principalele direcții de discuție ale dezbaterii, cele două elemente fiind considerate a fi cele mai importante în lupta cu consumul excesiv de plastic.

Atât reprezentanții instituțiilor de stat, cât și cei ai companiilor au vorbit despre necesitatea parteneriatelor public-privat pentru proiecte de amploare.

CAPITALIZARE

Încă o ordonanță care bulversează economia

Guvernul PSD nu mai vrea ca patronii să își împrumute companiile pentru acoperirea pierderilor.

MINISTRUL FINANȚELOR, EUGEN Teodorovici, a anunțat că are în plan emiterea unei ordonanțe care să oblige introducerea acestor împrumuturi în capitalul social al societăților.

Conform declarațiilor, ordonanța lui Teodorovici vizează aproximativ 40% din societățile din România care în acest moment înregistrează în contabilitate capitaluri negative la finalul anului fiscal. Este vorba de peste 277.000 de societăți comerciale, iar sumele împrumutate de către acționari propriilor companii depășesc 34 miliarde de euro (21% din PIB).

Deși, modificarea cheie din proiectul de ordonanță vizează doar articolului 153 din legea 31, a societăților comerciale, care se referă la societățile pe acțiuni (SA-uri), declarațiile oficialilor Ministerului de Finanțe arată intenția de a aplica și asupra societăților cu răspundere limitată (SRL-urilor). Prin urmare, este de așteptat ca, în forma finală, ordonanța să cuprindă și referirile la societățile cu răspundere limitată.

Ideea ordonanței a apărut la începutul acestui an, când Florin Georgescu, prim-viceguvernator al Băncii Naționale a României, atrăgea atenția că unul dintre eșecurile capitalismului din România este reprezentat de crearea de patroni bogați cu firme falimentare.

Proiectul așa numitei „ordonanțe a capitalurilor negative" prevede ca la „societățile la care activul net a scăzut sub jumătate din capitalul social, datoriile către acționari să se transforme în capital social". Altfel, compania va fi desființată la cererea ANAF.

Deși mulți specialiști spun că modificările ar urma, practic, să crească capitalizarea companiilor din România, efectele acesteia vor genera mai multe probleme mediului de business. Și nici nu va rezolvat problema vizată.

Societățile cu capital mic, primele vizate

Până în acest moment, dacă aveai un SRL cu 200 de lei capital social, și înregistrai pierderi, pentru a putea funcționa în continuare aduceai bani de acasă și îi împrumutai firmei. În momentul în care societatea făcea profit, asociatul își recupera împrumutul acordat.

După adoptarea noii ordonanțe, așa ceva nu va mai fi posibil. Primele vizate vor fi tocmai firmele cu capital social mic, unde valoarea împrumuturilor va putea depăși ușor jumătate din capitalul social.

În principiu, măsurile menite să „reducă fenomenul de decapitalizare al societăților" contribuie la sănătatea financiară a companiilor, deci sunt benefice economiei și societății în general. Dar trebuie înțeles foarte bine care sunt efectele unei astfel de ordonanțe.

Posibil neconstituțională

Una dintre probleme este reprezentată de posibila neconstituționalitate a anumitor prevederi din ordonanță. Avocata Gabriela Savu, de la cabinetul „Fenechiu, Savu și Asociații", a explicat pentru Newsweek România, că proiectul prezintă lipsuri evidente care îl fac neconstituțional prin prisma aplicabilității.

„În proiect nu există dispoziții tranzitorii. De unde să știe o societate de

DE

MĂDĂLINA ION
ȘTEFAN ONICA

când îi sunt aplicabile aceste dispoziții? Să presupunem că avem o societate care anul acesta a fost deja împrumutată de acționari cu mai mult de jumătate din valoarea capitalului social.

Dacă de mâine intră în vigoare prevederile ordonanței, ce se întâmplă cu aceste împrumuturi? Trebuie introduse în capitalul social? Nu prea ar trebui să se poată deoarece prevederile s-ar aplica retroactiv", a menționat Gabriela Savu.

Normal este ca orice persoană care împrumută o companie să știe toate riscurile pe care și le asumă în momentul în care acordă acest împrumut și nu să schimbăm regulile jocului pe parcurs.

Mediul de afaceri este destul de bulversat de prevederile acestei ordonanțe. Marius Bostan, antreprenor și inițiator al proiectului RePatriot, a menționat că ordonanța în forma actuală este o greșeală și, dacă va intra în vigoare, vor fi afectate zeci de mii de companii mici și mijlocii și se va crea haos și birocrație.

„Banii sunt foarte scumpi și companiile se împrumută de la acționari. Este mai simplu și mai rapid dacă acționarii au capital. Costurile la o linie de credit pentru o companie mică ajung la aproape 14%. E prea mult! Este cu 10% peste inflația prognozată. Costurile mari pentru capital frânează dezvoltarea economica a României", a menționat Marius Bostan.

Măsură de igienizare

Există însă și specialiști care consideră ordonanța binevenită. Nicolae Gherguș președintele Consiliului de Administrație al BRK Financial Group SA, afirmă că la prima vedere pare o măsura de igienizare a companiilor, care le vizează în special pe cele mici, de tip SRL.

„Este un sentiment pozitiv deoarece este dificil și riscant să faci afaceri cu structuri care nu prezintă nicio garanție, nici măcar cea dată de un minim de capital, impus de lege", susține Gherguș.

Să ne imaginăm următorul scenariu: o persoană face afaceri cu o companie, căreia îi studiază în prealabil bilanțul. În cazul în care aceasta este bine capitalizată, riscul asumat de plata unui avans, de exemplu, către acea companie este mai mic, proporțional cu valoarea capitalurilor.

Într-un alt scenariu, a explicat Nicolae Gherguș, să presupunem că avem de-a face cu o companie foarte îndatorată, cu împrumuturi de la asociați. În cazul unui „default" în afacerea respectivă, asociatul își poate retrage cvasi-instantaneu împrumutul, lăsându-i pe ceilalți creditori ai companiei să se lupte pe căi mult mai greoaie pentru a-și recupera banii.

În primul caz, există posibilitatea recuperării integrală sau parțială a avansului din capitalul companiei, în vreme ce în al doilea exemplu, chiar dacă nu avem de-a face cu nicio frauda, probabilitatea de recuperare este zero.

„Statul roman ar putea să pară interesat de îmbunătățirea mediului de afaceri, dar pentru asta ar trebui însă să ne prefacem că nu vedem că, prin majorare de capital și ulterior prin restituire de capital/dividende, Statul va încasa și ceva impozite în urma acestor operațiuni", a menționat Nicolae Gherguș.

Orice firmă se înființează printr-un aport de capital social, o investiție pe care o fac primii acționari ai acelei societăți. Bineînțeles că aceste persoane investesc bani în respectiva companie cu scopul de a-și crește averea.

Firma țintește profitul care apoi, ori este distribuit acționarilor sub formă de dividende, ori este lăsat la dispoziția companiei pentru ca aceasta să aibă mai multe resurse, să crească și să poată realiza în viitor un profit și mai mare.

„Dacă de mâine intră în vigoare prevederile ordonanței, ce se întâmplă cu aceste împrumuturi? Trebuie introduse în capitalul social?" - Gabriela Savu, avocat

Din punct de vedere contabil, poziția financiară a oricărei companii se vede în bilanț acolo unde sunt scrise:

- pe de o parte, valorile tuturor activelor companiei care pot fi tangibile (mijloace fixe, stocuri, etc), pot fi active financiare (bani, titluri deținute în alte companii, etc) sau pot fi active intangibile (programe de calculator, drepturi de licență, dreptul de a primi bani de la clienți în urma vânzărilor pe credit, etc),

-"pe de altă parte, valoarea tuturor „surselor de finanțare" care au contribuit la realizarea acestor active: banii investiți de acționari (capitalul social căruia ulterior i se adauga profitul nedistribuit, cel pe care acționarii decid să-l lase companiei pentru a se dezvolta) sau sumele „primite" într-un fel sau altul de la terți (creditele bancare, dar și datoriile către furnizori, etc).

Studiu de caz 1

În urma activității desfășurate, orice companie realizează un profit care se împarte între stat (care este îndreptățit să primească impozitul pe profit) și acționari, care sunt îndreptățiți să primească profitul net și să dispună de el deoarece acesta este motivul pentru care și-au riscat averea și au investit în compania respectivă.

Să notăm cu:

A = *valoarea totală a activelor unei companii;*

D = *valoarea totală a datoriilor companiei față de terți;*

CP = *valoarea totală a datoriei companiei față de acționarii săi, pe care specialiștii o numesc „capitaluri proprii" ale companiei (de fapt ale acționarilor ei).*

Bineînțeles, capitalurile proprii (CP) vor include capitalul social (notat CS), investiția inițială a acționarilor, dar și profitul realizat de companie și lăsat de la an la an de actionari la latitudinea

FOTO: GETTY IMAGES

acesteia, care, în Romania, poarta numele de „rezultat reportat" şi pe care îl voi nota în continuare cu R.

Să facem abstracţie aici de alte rezerve care, în principal, se constituie tot din acest „profit" lăsat de acţionari societăţii. Şi, cu aceste notaţii, întotdeauna vom putea scrie **CP = CS + R** şi **A = D + CP** - pentru că orice activ al oricărei companii este creat fie pe baza datoriilor către terţi (D), fie pe baza banilor primiţi de la acţionari (CS) sau lăsaţi de aceştia (R).

Activul net al unei companii (AN) reprezintă diferenţa A şi D, adică averea care rămâne companiei dacă îşi plăteşte toate datoriile faţă de terţi şi care, bineînţeles, este averea acţionarilor, deci CP.

Prin urmare, întotdeauna AN = CP, adică activul net al companiei reprezintă capitalurile proprii ale acţionarilor acesteia. Ceea ce este şi firesc.

Din capitalurile proprii, capitalul social este practic investiţia acţionarilor în companie şi, în principiu, reprezintă banii lăsaţi de aceştia firmei pentru totdeauna.

Este destul de greu (şi procedural vorbind) ca acţionarii să-şi ceară banii investiţi iniţial ceea ce ar însemna pentru companie, diminuarea capitalului social. In schimb rezultatul reportat este o rezerva la dispozitia actionarilor, acestia putând, în principiu, să decidă oricând dacă îl mai lasă la dispoziţia companiei, dacă vor să-l lase definitiv, crescând astfel capitalul social sau dacă vor să-l retragă sub formă de dividende.

Până acum toate bune şi frumoase, dar ce se întâmplă dacă o companie înregistrează pierdere şi nu profit?

Ţinând cont că CP = CS + R (unde R înseamnă „profitul" lasat în companie), înseamnă că, în anul respectiv, „profitul" lăsat de acţionari firmei este de fapt o pierdere.

Rezultatul reportat (R) dacă a fost cumva pozitiv până acum, urmează să fie diminuat cu pierderea respectivă şi, bineînţeles, capitalurile proprii vor scădea - fenomen numit şi „decapitalizare".

Cât de mult poate fi decapitalizată o companie? Oricat de mult. Teoretic aceasta poate înregistra pierdere după pierdere, iar capitalurile proprii pot scădea şi pot avea valori negative din ce în ce mai mari.

Să ne amintim că pentru o companie, activul net este diferenţa dintre valoarea activelor şi datorii, rezultatul indicând şi valoarea capitalurilor proprii (CP). Când acestea din urmă devin negative înseamnă că datoriile faţă de terţi sunt mai mari decât activele, iar firma nu are cum să le plătească.

Singura soluţie pentru continuarea activităţii companiei este ca acţionarii să finanţeze acest deficit. Până acum o făceau, împrumutând firma. După publicarea ordonanţei capitalurilor negative, vor trebui să transforme această finanţare în capital social.

Până acum banii împrumutaţi puteau fi recuperaţi simplu, prin retragerea de către acţionari a acestor sume. După aplicarea ordonanţei, dacă vor dori să-şi recupereze aceste sume, vor trebui să facă o AGA prin care să diminueze capitalul social al firmei.

La fel consideră şi Nicolae Gherguş, preşedintele Consiliului de Administraţie al BRK Financial Group SA, care spune că din perspectiva relaţiei asociat-companie, nu este un impediment pentru asociaţi să majoreze capitalul în locul împrumutului şi să îl diminueze în cazul restituirii de capital, având în vedere cât de facilă este realizarea unei hotărâri a asociaţilor unui SRL.

„Desigur, un împrumut se poate rambursa într-o zi, printr-un act încheiat între asociat şi companie, în vreme ce o diminuare de capital are o durata mai mare", a arătat Nicolae Gherguş.

O soluţie mai bună

Fenomenul decapitalizării firmelor poate fi ţinut sub control pur şi simplu prin mecanismul economiei de piaţă. Ce acţionari şi-ar dori ca averea lor să scadă? Ce persoană ar dori să se angajeze la o companie care înregistrează pierderi? Ce furnizor ar dori să livreze produse sau să presteze servicii dacă n-ar avea garanţia că-şi primeşte banii cuveniţi? Şi ce client ar dori să aibe ca furnizor o companie care s-ar putea să dispară până săptămâna următoare?!

Totuşi, realitatea ne arată că există multe astfel de companii, care înregistrează pierderi acumulate şi care, aşa cum zice şi proiectul ordonanţei pun în pericol „sănătatea financiară a companiilor".

În legea societăţilor comerciale 31/1990 există deja o prevedere (art,

153^24) care impune firmelor ca, în momentul în care capitalurile proprii scad sub 50% din valoarea capitalul social (ceea ce inseamna, în modelul nostru, că pierderea acumulată depăşeşte 50% din capitalul social), acţionarii să decidă dacă dizolvă societatea, dacă accepta reducerea capitalului social cu valoarea sau o parte din valoarea pierderii acumulate sau dacă mai investesc în această societate astfel încât pierderea acumulata să nu mai depăşească 50% din capitalul social.

În plus, dacă firma nu ajunge la o concluzie care să redreseze capitalurile proprii, orice persoană interesată, şi aceasta include oricare dintre instituţiile statului (ANAF, MFP, ONRC, etc) poate cere dizolvarea respectivei societăţi.

Legea 31 reglementează deja problema asigurând în acelaşi timp investitorilor dreptul fundamental de a decide ce se întâmplă cu averea lor şi asigurând şi „sănătatea financiară a economiei", deoarece acele companii neperformante ai căror actionari sunt rău-voitori pot oricând să fie dizolvate.

Prin urmare nu este deloc justificată o modificare a legii societăţilor comerciale prin adăugarea unui paragraf suplimentar care să oblige firmele cu probleme, care sunt împrumutate de acţionari, să introducă aceste sume în valoarea capitalului social.

Prin aceasta ordonanţă va fi afectat dreptul fundamental al investitorilor de a decide asupra averii lor. Daca unul dintre proprietari decide să împrumute compania în care este acţionar, este evident că face acest lucru pentru că nu doreşte să-şi blocheze resursele financiare personale pe termen nelimitat în această companie.

Este evident şi că acest acţionara crede în viitorul societăţii sale şi doreşte să o ajute. În urma acestei ordonanţe este însă puţin probabil să o mai facă. Cum o astfel de companie va avea dificultăţi să găsească finanţare externă (credit bancar, de exemplu), este probabil că va fi lichidată.

„Nu este deloc justificată o modificare a legii societăţilor comerciale prin adăugarea unui paragraf suplimentar care să oblige firmele cu probleme"

O altă problemă pe care o va induce ordonanţa capitalurilor negative este că, prin aceasta „tranzacţie impusă" companiilor, se poate schimba structura acţionariatului, ceea ce va duce la fracţiuni în rândul acţionarilor. Iar atunci când acţionarii nu se mai înţeleg este foarte probabil ca societatea respectivă să funcţioneze din ce în ce mai prost şi să dispară.

Studiu de caz 2

Să presupunem că o SA cu 4 acţionari, fiecare cu participaţie de 25% la capitalul social, se află în situaţia descrisă de ordonanţă. Acţionarii decid că este nevoie să redreseze compania prin aducerea de bani de acasă însă numai unul îşi permite. Un aport al unuia dintre acţionari, va genera diminuarea participaţiei celorlalţi şi automat o posibilă schimbare a structurii de decizie.

Dar poate cea mai mare problemă a ordonanţei este reprezentată de faptul că această modificare nu oferă nici o şansă companiilor nou înfiinţate, care în primii ani de activitate pot înregistra pierderi şi care, prin specificul lor, devin profitabile în 3,4,5 ani.

Aşa cum este acum proiectul de ordonanţă acestea vor putea să înregistreze pierdere maximum 2 ani. Ce se va întâmpla cu start-up-urile din mult-dorita „Start-up Nation"? Vor muri înainte să aibă şansa să arate ce pot.

Odată dizolvate „din oficiu" aceste societăţi, vor avea de suferit toţi partenerii lor de afaceri, nu doar din cauza dispariţiei unui partener de afaceri, ci şi din punct de vedere fiscal.

În conformitate cu proiectul ordonanţei, această „dizolvare" va fi anunţată pe portalul on-line al ONRC. Astfel, orice firmă din România va avea o nouă sarcină: să-şi verifice partenerii pe lista societăţilor propuse spre dizolvare şi lista societăţilor dizolvate de pe site-ul ONRC.

Intenţia declarată a ordonanţei de descurajare a celor care îşi decapitalizează propriile firme este puţin probabil să se şi întâmple în realitate. Cei obişnuiţi cu această practică vor putea, până la urmă, să jongleze cu capitalul social, să-l crească şi apoi să-l scadă. Le va fi putin mai dificil, dar la limită, vor putea face acelaşi lucru ca şi până acum.

Măsura îi va afecta, în primul rând pe micii investitori (cei ce ar trebui stimulati de altfel), pentru că, aşa cum am mai spus, e mult mai usor ca pierderea să depăşească 50% din capitalul social la o companie cu un aport de doar 200 lei (sau chiar de 25,000 Euro – in cazul SA-urilor).

Mult mai greu se va aplica această ordonanţă unei companii cu investitori puternici, care îşi permit să investească 1,000,000 lei, să spunem, în capitalul social al firme lor.

Faptul că această modificare exclude companiile în care este actionar statul/unităţile administrativ-teritoriale ale statului, induce un tratament diferenţiat.

Cu alte cuvinte, statul român vrea să apere mediul de afaceri de acţionarii rău voitori care îţi decapitalizează propriile firme, dar este indulgent cu el însuşi atunci când face acelaşi lucru." Este o prevedere discriminatorie. Nu pot fi aplicate prevederile unei legi numai unora dintre societăţile comerciale. Dacă va fi aşa, sigur vom avea o altă problemă de constituţionalitate", a arătat avocata Gabriela Savu.

KISS FM

KISS FM ESTE RADIOUL NR. 1 ÎN ROMÂNIA

Conform studiului de audiență realizat în perioada 22 aprilie - 11 august de IMAS - Marketing și Sondaje și MERCURY RESEARCH S.R.L., la nivel național, Kiss FM este ascultat zilnic de **2.527.400 de persoane.**

Vă mulțumim!

COMISIA EUROPEANĂ

Cum a reușit Rovana Plumb să nu fie penală

În lunga ei carieră politică, politiciana a scăpat de mai multe ori din ghearele DNA și a rămas în zona gri a legii.

PEȘTE ȘI PESCAR
Liviu Dragnea s-a lăudat cu capturile din Insula Belina.

DOI DINTRE ȘEFII ROVANEI PLUMB AU AJUNS LA pușcărie – Adrian Năstase și Liviu Dragnea – dar ea, deși direct implicată în afacerile lor dubioase, n-a pățit nimic. Dosarul Belina este cel mai cunoscut scandal în care a fost angajat viitorul comisar european, dar nu este singurul.

Cu toate că aceste fapte sunt, cu siguranță, cunoscute la Bruxelles, președintele desemnat al Comisiei Europene, Ursula von der Leyeden, a propus-o pentru funcția de comisar european pentru Transporturi.

Având această susținere, doar Parlamentul European o mai poate opri pe Plumb pentru a ajunge în viitorul Executiv european.

O insulă pentru Dragnea

În septembrie 2017, parchetul național anticorupție a cerut Camerei Deputaților ridicarea imunității Rovanei Plumb, acuzată de complicitate la abuz în serviciu. Concret, aceasta, ca ministru al Mediului, a ajutat-o pe Sevil Shhaideh, pe atunci secretar de stat la Ministerul Dezvoltării, să transfere insula Belina de la Apele Române la Consiliul Județean Teleorman, de unde a ajuns, de facto, în proprietatea lui Dragnea, care o transformase în domeniu de pescuit.

„Din probele administrate, a rezultat bănuiala rezonabilă că numita Rovana Plumb, în calitate de ministru al Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice, cu intenție a ajutat la săvârșirea faptei penale reținute în sarcina suspectei Sevil Shhaideh, respectiv a inițiat și promovat H.G. 858/2013 în decurs de 17 ore, în perioada 5.11.2013 - 6.11.2013, cu încălcarea procedurii de la nivelul Guvernului pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de acte normative. Prin efectele acestei hotărâri de guvern s-a urmărit crearea unei aparențe de legalitate a trecerii Insulei Belina și a Brațului Pavel, prin proiectul de hotărâre de guvern ce va purta nr. 943/2013, contrar aspectelor semnalate în repetate rânduri de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Justiției cu privire la forța juridică a actului normativ", au arătat procurorii DNA.

Camera Deputaților a protejat-o însă pe Rovana Plumb și a refuzat să-i ridice imunitatea. Alți acuzați în dosarul Belina, inclusiv Sevil Shhaideh, au fost trimiși în judecată, în vara lui 2018. În rechizitoriul împotriva lui Shhaideh, procurorii au arătat că Dragnea venea cu elicopterul pe insula Belina și, în acest scop, își construise chiar și un heliodrom, fără a cere vreo aprobare.

„Din declarația de martor a numitului Constantin Apăvăloaie, pilotul de la S.C. Cobrex Trans S.R.L., firma deținătoare a elicopterului cu care se realizau zborurile, rezultă că heliportul a fost realizat după ce martorul și-a făcut cunoscută intenția, în fața aghiotantului numitului Liviu Dragnea, de a nu mai ateriza în zona Belina din cauza terenului accidentat și plin de bălării", au arătat procurorii DNA.

În vara lui 2018, parchetul anticorupție a fost obligat să claseze acuzațiile împotriva lui Plumb, protejată de imunitate.

Martoră în procesul lui Năstase

Cazul Belina este cel mai celebru, dar comisarul european propus din partea României a mai fost implicat într-un dosar de corupție, cel în care Adrian Năstase

DE

MIRCEA MARIAN
mircea.marian@newsweek.ro

ALIANȚA PLUMB-DĂNCILĂ
După ce a fost favorita lui Dragnea la poziția de comisar european din partea României, Rovana Plumb a devenit protejata premierului Dăncilă.

a fost acuzat de finanțarea ilegală a campaniei sale electorale.

În 2004, Rovana Plumb era secretar de stat la Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorului și trezorier/mandatar financiar al campaniei lui Năstase. A rămas doar martor în procesul denumit „Trofeul Calității", proces care i-a adus fostului premier și lider al PSD o condamnare la doi ani de închisoare cu executare.

Din sărăcia ei, a donat la PSD

Newsweek România a arătat că Rovana Plumb nu poate justifica, din venituri, ultima donație făcută la partid.

Rovana Plumb, devenit europarlamentar PSD la alegerile din 26 mai și în cărți pentru funcția de comisar european, a donat 800.000 de lei pentru partid în campania electorală pentru alegerile europarlamentare, potrivit situației „contribuțiilor competitorilor electorali declarate în campania electorală pentru alegerea membrilor" făcută publică de către Autoritatea Electorală Permanentă.

Donația se regăsește și în declarația de avere a Rovanei Plumb publicată în vara anului 2019, fostul ministru susținând că a împrumutat cei 800.000 de lei. Suma donată este de șase ori mai mare decât veniturile Rovanei Pulmb din 2018, care sunt de 140.000 de lei.

Rovana Plumb nu are bani în conturi, potrivit declarației sale de avere, și nu precizează de unde a împrumutat banii pe care apoi i-a dat PSD. În afara împrumutului pentru partid, ea trebuie să achite rate lunare de peste 4.000 de euro, mult peste veniturile ei curente.

Rovana Plumb și-a înmatriculat mașina în Bulgaria pentru a evita timbrul de mediu de 3.000 de euro

Mașina bulgărească

În octombrie 2014, *România liberă* a relatat cum a fentat ministrul Mediului, Rovana Plumb, taxa de mediu care fusese impusă chiar în mandatul său: mașina folosită de familia ei, un Audi Q7, era înmatriculată în Bulgaria.

Autovehiculul era folosit de fiul și de soțul ministrului Plumb, însă în anii 2012 și 2013 mașina a figurat pe numele Rovanei Plumb, conform declarațiilor sale de avere. Ulterior, ea a mutat mașina pe o firmă din Bulgaria.

Ulterior, ea a prezentat o dovadă eliberată de ANAF, potrivit căreia taxa de mediu, în valoare de 30.778 de lei, a fost achitată în data de 12.06.2013.

FOTO: INQUAM PHOTOS / LIVIU ALBEI

ȘORȚUL ȘI COMPASUL

Masoneria cu epoleți

LA FINALUL DECLARAȚIEI DE INTERESE - PE care orice slujbaș al statului trebuie să o completeze – apare următoarea frază: „Prezenta declarație constituie act public și răspund potrivit legii penale pentru inexactitatea sau caracterul incomplet al datelor menționate". Cu alte cuvinte, nu e nimic opțional în formularul acelei declarații: datele trebuie să fie și exacte, și complete.

La capitolul 1 al documentului, cel sau cea care și-l asumă prin semnătura de final trebuie să menționeze dacă este „Asociat sau acționar la societăți comerciale, companii/societăți naționale, instituții de credit, grupuri de interes economic" dar, atenție, „precum și membru în asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale".

Capitolul 2 din declarația de interese se referă la „Calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control" ale persoanelor juridice pomenite la capitolul 1.

Transparența impusă prin declarațiile de interese este menită să prevină conflictele de interese: demnitarii, funcționarii publici și, în general, angajații din sistemul de stat trebuie să separe relațiile private de cele publice. Atunci când nu o fac, oricine poate sesiza o astfel de încălcare a regulilor de integritate, câtă vreme are acces la declarațiile de avere și interese.

DE

ALEXANDRU POP
alexandru.pop@newsweek.ro

MASONERIA CU EPOLEȚI

„Frații" de la Interne se ajută între ei

Grei din structurile Ministerului își ascund apartenența la Masonerie, dar se folosesc de aceasta

UN GUVERN ESTE O INSTITUȚIE EMINAMENTE politică: membrii săi sunt aleși de către un partid sau mai multe, în urma unor alegeri generale care decid o majoritate parlamentară care impune o structură politică guvernamentală. Cu rare excepții, miniștrii sunt membri de partid, de multe ori și parlamentari, și au cariere politice asumate și solide. Chiar și când nu sunt membri de partid, miniștrii își asumă că vor conduce instituția în acord cu un program politic de guvernare, asumat de Cabinet la instalare.

Jandarmeria, pe de altă parte, este o structură militarizată apolitică a Ministerului de Interne, care are rol de impunere și menținere a ordinii publice. Pentru aceste scopuri, jandarmeria nu folosește doar flori și video-uri cu inimioare, ci și metode mai contondente, de la tunuri

Deși doar interimar la Interne, ministrul Mihai Fifor a instalat deja șefi în sistem: la Jandarmerie, Poliție, „Doi și-un sfert"

cu apă, gaze lacrimogene, bastoane, gloanțe de cauciuc și chiar arme cu muniție letală. Este, așadar, evident de ce un ministru politician nu este de dorit să aibă relații prea apropiate cu un șef de jandarmerie: pericolul ca structura apolitică să fie folosită în scopuri politice este real.

Toată această teorie, însă, nu a avut nicio șansă de a se întâlni cu practica: când interimarul PSD de la Interne, Mihai Fifor, a numit un nou inspector-șef al Jandarmeriei Române, cel din urmă, Constantin Florea, era (și mai este încă) „frate" cu ministrul. Frate mason.

Florea l-a introdus pe Fifor în Masonerie

Ministrul Mihai Fifor a intrat în Masonerie în 2008, unde a fost introdus de către afaceristul Marian Petcu, recunoscut în Oltenia drept un mason influent. Fifor a fost inițiat în Loja Armonia, apoi s-a transferat la Loja Basarab, unde staroste era nimeni altul decât Petcu. De acolo, și-a luat transferul către o lojă din București, care reunește mai mulți parlamentari. Tot din Loja Basarab face parte și generalul Constantin Florea.

„Fifor a fost adus de Florea și de Petcu, constructorul de casă al Primăriei Craiova și al Consiliului Județean", a spus, pentru *Newsweek România,* o sursă din Masonerie.

Însă nici Fifor și nici generalul Florea nu și-au declarat apartenența la Masonerie în declarațiile de interese.

Complet ilegal: Masoneria este o organizație non-guvernamentală și apartenența la o astfel de organizație se declară. În funcție de motivele omisiunilor din declarațiile de avere și/sau interese, sancțiunile pot fi de la o amendă aplicată de Agenția Națională de Integritate (ANI) până la dosar penal. Dar ANI, instituția care ar trebui să se autosesizeze în astfel de cazuri, pare că nu mai are capacitate de reacție.

Ministrul Mihai Fifor nu a vrut să confirme sau să infirme apartenența la Masonerie, deși a primit și citit întrebările transmise de *Newsweek România.*

Fifor l-a făcut pe Florea șef la Jandarmerie

Generalul de brigadă Constantin Florea a fost, până la instalarea ca inspector-șef al Jandarmeriei Române, șeful Jandarmeriei din Craiova. El are o relație aparte cu ministrul Mihai Fifor, dar și cu subprefectul de Dolj, Cristian Marian Șovăilă. Ultimul a fost adus în Masonerie chiar de Florea. Cei trei masoni sunt prieteni la cataramă.

O sursă apropiată de cei trei masoni a explicat pentru *Newsweek România* că generalul Constantin Florea a fost primit ca mason direct în Loja Basarab: „Este și acum în Loja Basarab. Dar, dacă îi spui lui Florea ceva de Fifor, sare ca ars. Acest Florea Costică aștepta de ani de zile să fie pus secretar de stat la Interne ori șef la Jandarmerie. Stătea pe lângă Fifor, îl pândea pe la grătare. Îl laudă în stânga și-n dreapta. Dacă te aude că spui ceva de Fifor, e în stare să îți dea cu ceva în cap. E fanatic cu religia. Când îl prinde pe câte unul nou în lojă, îi spune o poveste cu unul care a venit la o mănăstire de maici de pe lângă Craiova și nu știu ce minune mare s-a întâmplat. Bate câmpii! Ăsta e nivelul".

Contactat telefonic de către *Newsweek România,* generalul Florea s-a rezumat la a spune „Sunt într-o ședință acum, nu pot să vă răspund". Nu a mai răspuns ulterior și nici nu a revenit din proprie inițiativă.

Denunțătorul Liei Olguța Vasilescu confirmă

Subprefectul de Dolj, Cristian Marian Șovăilă, s-a folosit de concediul în Grecia pentru a se eschiva de la a oferi un comentariu. Întrebat de relația

OFIȚERI
Generalul Constantin Florea (stânga) și colonelul Cosmin Balcu, masoni cu uniformă.

FOTO: INQUAM PHOTOS - GEORGE CĂLIN / BOGDAN DĂNESCU: TURNULSFATULUI.RO

cu Masoneria, dar mai ales de data la care a fost primit în organizația care se pretinde secretă, Șovăilă s-a prefăcut că nu mai aude întrebările: „Domnule, nu știu cine sunteți. Domnule, îmi pare rău, nu vă aud. Îmi pare rău, eu sunt în concediu. Vorbim când mă întorc. Alo! Alo!".

Deși s-a întors din concediu între timp, Șovăilă nu a mai putut fi contactat.

Marian Petcu a devenit cunoscut opiniei publice după ce a denunțat-o pe Lia Olguța Vasilescu, atunci când a fost prins cu ocaua mică de procurori. Întrebat dacă este membru în Loja Basarab, Petcu a confirmat. A confirmat și faptul că este „frate" cu ministrul Mihai Fifor și cu generalul Constantin Florea.

„Eu plăteam cotizațiile doar pentru mine. Nu am plătit pentru domnul Fifor. Eu, oricum, mă duc mai rar pe acolo, pentru că datorită (sic) vârstei... Nu mai sunt la curent cu noutățile. Aș putea ca despre chestiunea asta să nu prea discut", a spus Petcu pentru *Newsweek România.*

Marele Orator Galeș și-a declarat apartenența la masoni

Un alt ofițer din Ministerul de Interne - cu funcții mari în instituție, dar și mason – este Gabriel Ovidiu Galeș. Spre deosebire de ministrul Mihai Fifor și generalul Constantin Florea, însă, Galeș a menționat apartenența la Masonerie în declarația de interese. În ultima disponibilă, depusă în calitate de adjunct la Direcția Medicală a Ministerului de Interne, Galeș a menționat și că este „membru" în „ASOCIAȚIA MLNR", dar și „membru Consiliu" în aceeași organizație. „ASOCIAȚIA MLNR" este Marea Lojă Națională a României. Conform organizării interne, Ovidiu Galeș nu este doar „Membru Consiliu" în Marea Lojă, ci „Mare Orator". În această calitate, a fost parte dintr-un război intern care i-a asigurat un mandat mai lung la șefia organizației lui Radu Bălănescu. Acesta din urmă a forțat regulile MLNR și, deși avea deja două mandate, legiuitorii Masoneriei au considerat că primul mandat de trei ani nu poate fi luat în considerare. Ceea ce i-a dat dreptul lui Bălănescu să candideze pentru cel de-al treilea mandat.

Decizia a fost contestată de mai mulți masoni, dar degeaba: o comisie de cinci „maeștri venerabili" i-au validat candidatura.

SFĂTUITORI
Costin Mihalache, cancelarul Guvernului, și Ică Voinea (jos), considerat premier din umbră.

Pe 3 noiembrie 2018, au avut loc noi alegeri pentru șefia organizației Marea Lojă Națională din România. Nimeni nu a avut curajul să îl înfrunte pe Bălănescu. În afară de Bogdan Dumitrache, un anonim. Rezultatul final arată că Bălănescu a fost reales cu 94,2%.

Șef la Situațiile de Urgență, Pro Mare Maestru

După ce s-au anunțat rezultatele alegerilor, Marele Orator Ovidiu Galeș a luat cuvântul și i-a condamnat public pe răzvrătiți, ba chiar a propus excluderea din Masonerie a celor care au avut curajul să îl înfrunte pe Bălănescu.

„Conventul consideră că mai vrem să fim asociați cu asemenea Frați? Dacă nu vrem să mai fim asociați cu asemenea Frați, să propunem excluderea lor din rândurile noastre", s-a adresat Galeș lui Bălănescu. Și voia i s-a împlinit.

Au fost, însă, și promovați cu această ocazie: Radu Bălănescu l-a numit Mare Maestru Adjunct al MLNR pe Mircea Gheordunescu, fostul adjunct al Serviciului Român de Informații în perioada 1997-2001 iar șeful Inspectoratului pentru Situații de Urgență Sibiu, colonelul Laurențiu Cosmin Balcu, a fost numit Pro Mare Maestru.

Pe lista Pro Marilor Maeștri se mai găsesc Costel Ceocea, președintele SIF Moldova, Daniel Secreteanu – asociatul generalului DIE Victor Marcu în firma Tehmil, Adrian Ionuț Ghibanu – vicar eparhial la Arhiepiscopia Târgoviște, Rareș Mănescu, fostul primar al Sectorului 6.

Șeful cancelariei lui Dăncilă: „Am plecat de scârbă din Masonerie"

Mihai Fifor nu este doar ministru interimar de Interne, ci și vicepremier și unul dintre cei mai influenți pesediști pe lângă premierul Viorica Dăncilă. Alți doi masoni sunt, de asemenea, considerați foarte apropiați de prim-ministru. Unul este Costin

INFLUENȚĂ
Premierul Viorica Dăncilă crede în sfaturile primite de la Costin Mihalache și Ică Voinea.

FOTO: INQUAM PHOTOS - GEORGE CĂLIN / OCTAV GANEA: GAMEDIA.RO

Mihalache, fost ofițer al Serviciului de Informații Externe și actual șef al Cancelariei guvernamentale. Acesta are deja decenii de prezență în Masonerie, dar susține că a părăsit organizația. „Am fost mason, dar nu mai sunt. Am plecat de scârbă, acum cinci - șase ani", a spus Mihalache pentru *Newsweek România*. Conform declarației de interese, cancelarul Cabinetului este vicepreședinte al Fundației Omenia, condusă de Minodora Ilie. Prim-vicepreședintele organizației Omenia a fost generalul Ioan Talpeș, fostul șef al SIE. Printre principalii susținători ai acestei organizații îl regăsim pe primarul Sectorului 1, masonul (în adormire, conform propriilor declarații) Daniel Tudorache.

Ică Voinea, cu compasul în spatele premierului

Al doilea mason foarte influent din spatele Vioricăi Dăncilă este Florea „Ică" Voinea, considerat de mulți pesediști un soi de premier din umbră. Conform G4 Media, „Voinea este un personaj discret pe scena politică, deși a avut două mandate de deputat și unul de senator din partea alianței PSD – PUR. Pe lângă implicarea în politică după 1989, acesta a fost strâns legat de câteva personaje extrem de controversate din lumea economică: Dan Voiculescu, fondatorul Antenei 3, și Octavian Crețu, patronul Borsec. Dacă în cazul lui Voiculescu există o decizie finală de colaborare cu Securitatea, în privința unei presupuse colaborări a lui Crețu cu fosta poliție politică comunistă există doar zvonuri publicate în presa anilor 2000".

Aceeași sursă a mai arătat că „soția lui Ică Florea este Olga Lucheria Voinea, fostă colegă de Parlament cu el în mandatul 2000 – 2004. Și ea intrată în politică pe lista partidului lui Voiculescu, Olga Voinea a ajuns în acest an în board-ul unei bănci rusești cu sediul la Moscova".

Viitorul templu al Masoneriei, pe un teren cadou de la stat

Că Marea Lojă Națională a României este o organizație foarte influentă o dovedește și aceea că poate oricând obține de la stat cadouri foarte scumpe. De exemplu, în decembrie 2013, premierul de atunci, Victor Viorel Ponta, a „donat" MLNR un teren de aproximativ 2.500 mp pentru a se construi un templu masonic în spatele complexului Romexpo.

Terenul a fost concesionat cu titlu gratuit pentru o perioadă de 49 de ani. Pe repede înainte, masonii au făcut o „Comisie de Templu" care a semnat un contract cu Baukunst DG SRL pentru proiectarea de arhitectură.

Firma este patronată de masonul Gabriel Cârstea, membru în Comisia de Templu. Conform planurilor arhitecturale, Marele Templu urma să aibă subsol, demisol, și patru etaje.

În total, 9.500 mp desfășurați. Pentru construcția acestei clădiri, MLNR a stabilit un buget maxim de 8,5 milioane de euro. Bani rezultați din „contribuțiile bănești ale membrilor MLNR".

Astfel, fiecare mason a fost obligat să plătească o taxă anuală de 800 lei timp de doi ani, adică 1.600 de lei în total. MLNR a declarat că are în jur de 14.000 de membri.

La un calcul simplu, rezultă că masonii trebuie să cotizeze în jur de 22,4 milioane lei, deci în jur de cinci milioane de euro.

EȘEC

Daniel Breaz, acest Pristanda de la Educație

Numărul școlilor cu toalete în exterior continuă să scadă, în absența lucrărilor de modernizare. Pentru că numără ministrul interimar al Educației.

MINISTRUL INTERIMAR AL Educației, Daniel Breaz, a anunțat, la Alba Iulia, că problema instituțiilor de învățământ care nu dețin apă curentă și canalizare este pe cale să se rezolve de la sine, numărul acestora fiind în scădere.

„Întotdeauna sunt un om care gândesc pozitiv. Îmi place să precizez lucrurile pozitive, să le scot în evidență. Adică, dacă în 2017, discutam de 2.300 de școli care aveau toaletă în curte, în 2019 mai discutăm de 300 de școli care au această problemă", potrivit ministrului Educației citat de presa locală.

„Internele" umflă cifrele de la Educație

Cifrele sunt contrazise de Ministerul de Interne care, într-un răspuns pentru *Newsweek România,* vorbește de patru ori mai multe școli care nu îndeplinesc normele igenico-sanitare.

„Principalele motive pentru care nu toate unitățile de învățământ dețin autorizație sanitară de funcționare sunt lipsa apei potabile neconforme, grupuri sanitare exterioare sau lipsa altor utilități. Din datele furnizate de instituțiile prefectului, a rezultat că, la nivel național, sunt 1.176 de clădiri aflate în baza materială a unităților de învățământ preuniversitar de stat care au grup sanitar exterior.

În aceste condiții, s-a luat decizia la nivel de Guvern pentru finanțarea unităților administrativ teritoriale special pentru achiziția de grupuri sanitare tip container și instalații de apă, astfel încât și aceste unități să poată fi autorizate și elevii și personalul didactic să își desfășoare activitatea în condiții de normalitate", spune Ministerul.

Haos la numărare

Potrivit unui document publicat de *Newsweek România,* numărul școlilor fără apă curentă și canalizare se ridica, în urmă cu mai puțin de șase luni, la 1.489.

Pentru reducerea acestei cifre, Guvernul a decis, la finalul lunii mai, să dea o Hotărâre pentru repartizarea unor sume din transferuri din bugetul de stat către bugete locale, prevăzute în bugetul Ministerului Educației. Cu acești bani, ar fi trebuit modernizate școlile cu toalete în curte. Dar, fie banii nu au fost suficienți, fie lucrările nu au început.

Newsweek România a trimis solicitări mai multor Consilii Județene pentru vedea în ce stadiu se află lucrările la școlile care nu respectă normele igenice și sanitare.

DE

PETRE BĂDICĂ

petre.badica@newsweek.ro

Ce a fost confirmat

Am obținut patru răspunsuri oficiale. În județul Olt există, în acest moment, 79 de școli cu toaleta în exterior, lucrându-se la 12. În județul Suceava există peste 160 de unități de învățământ fără canalizare și apă curentă din care se lucrează la un sfert.

Într-un răspuns pentru *Newsweek România,* Consiliul Județean a spus că în județul Argeș există 42 de unități de învățământ cu toaleta în exterior. Guvernul a alocat bani pentru mai puțin de un sfert din aceste școli.

„Potrivit H.G. 363/2019 privind realizarea unor sume din transferuri din bugetul de stat către bugetele locale, prevăzute în bugetul Ministerului Educației Naționale, pentru finanțarea în 2019 a unor cheltuieli de capital ale unităților de învățământ preuniversitar de stat, județului Argeș i-a fost repartizată suma de 872 mii de lei pentru un număr de 11 școli în vederea finanțării unor lucrări de amenajare a unor grupuri sanitare și asigurarea cu utilități a acestora la unitățile de învățământ preuniversitar de stat".

Consiliul Județean Arad susține că există 40 de școli cu toaleta în curte.

Din numai patru județe, avem confirmate un număr de aproximativ 250 de școli cu toalete în curte. Breaz pretinde că, în toată țara, mai sunt 300.

PRIMUL RADIO DE SPORT DIN ROMÂNIA

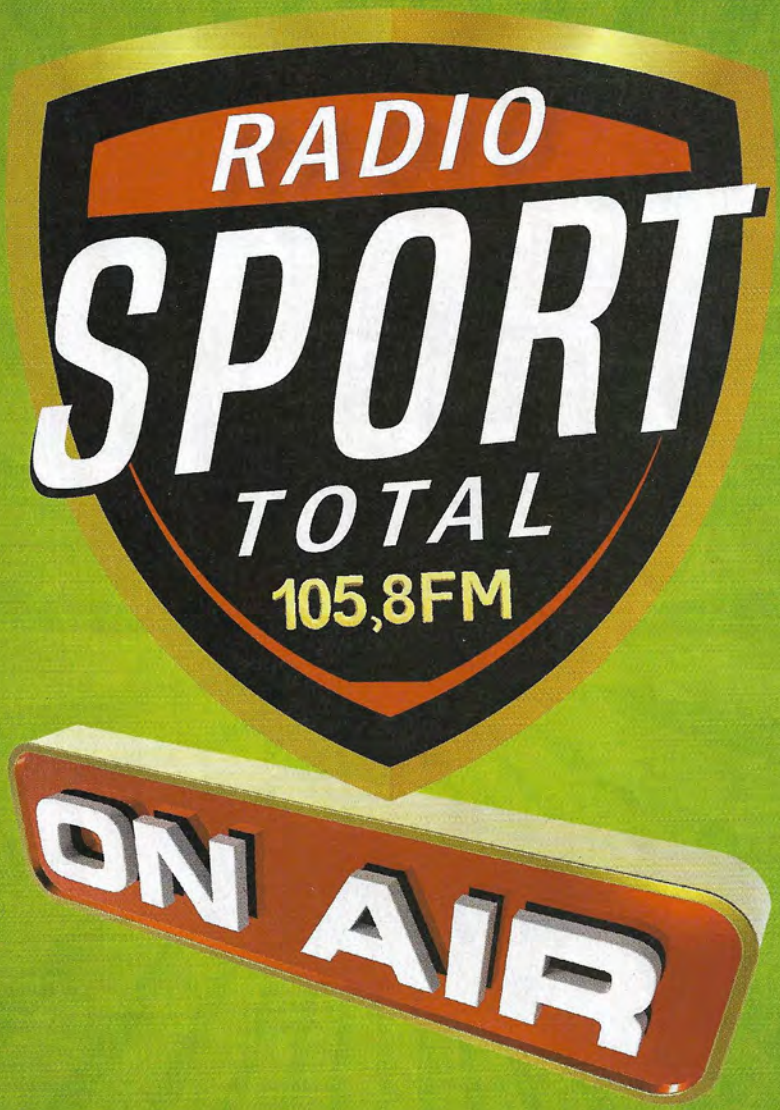

Bucureşti: 105.8 FM

Botoşani: 91.1 FM

Braşov: 96.4 FM

Drăgăşani: 88.0 FM

Făgăraş: 90.90 FM

Focşani: 102.0 FM

Galaţi: 87.7 FM

Predeal: 101.1 FM

Rupea: 90.3 FM

Severin: 97.9 FM

Slatina: 92.4 FM

Victoria: 92.8 FM

Zărneşti: 88.2 FM

WWW.SPTFM.RO

O divizare mai profun

Ierusalimul de Est a fost mult timp o zonă fierbinte în conflictul
În ultima perioadă, o creștere a dezvoltării

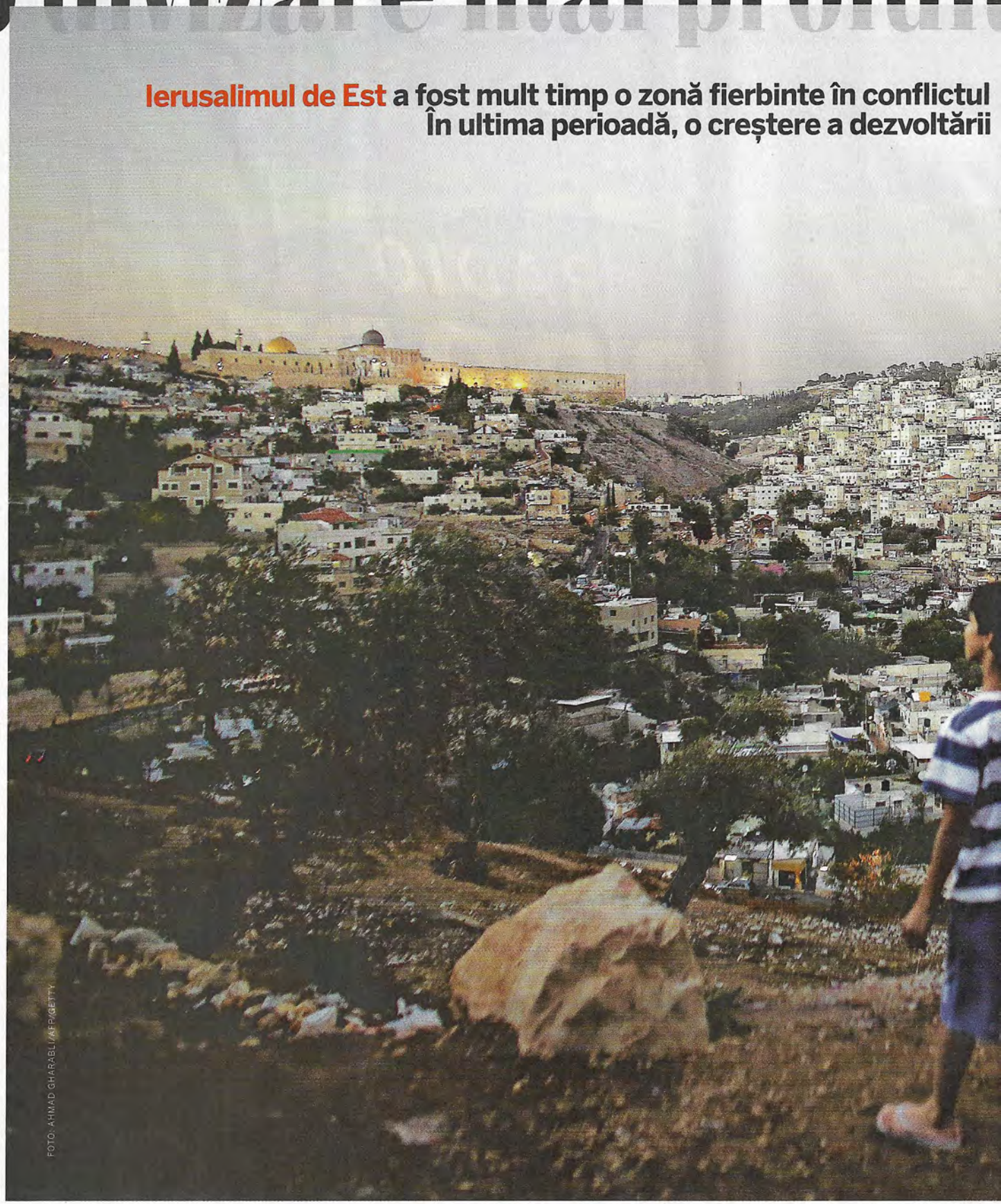

FOTO: AHMAD GHARABLI/AFP/GETTY

dă a unui oraș divizat

dintre palestinieni și israelieni. și a turismului a pus paie pe foc.

DE CRISTINA MAZA

BĂTĂLIA PE TEREN
Silwan, o zonă imobiliară acerb contestată din Ierusalimul de Est

Când Mohammad Shweki, în vârstă de 29 de ani, doarme, deseori visează că buldozerele vor veni să-i distrugă casa. Shweki este un brutar palestinian care locuiește în cartierul Silwan din Ierusalimul de Est.

O suburbie preponderent musulmană aflată la aproximativ o jumătate de milă la sud de Zidul Plângerii al Ierusalimului și de Orașul Vechi, Silwan are aproximativ 50.000 de locuitori și pare mai mult un sat decât un oraș, cu măslinii aliniați, drumurile mizere de pietriș și dealurile stivuite cu case mici din cărămidă.

Se consideră că necropolele sale sunt unele dintre cele mai vechi cimitire ale Israelului, iar Orașul lui David, care se crede că este centrul urban al vechiului Ierusalim, se află în cartierul Wadi Hilweh din Silwan. Toate acestea au făcut din Silwan o zonă imobiliară contestată, un microcosmos al conflictului israeliano-palestinian. Atât evreii, cât și arabii spun că au fost aici primii și se acuză reciproc că încearcă să rescrie istoria.

„Este o presiune mintală și economică constantă. Îți

Israelienii și palestinienii din Ierusalim au puține interacțiuni care nu sunt tranzacționale, în ciuda faptului că trăiesc unii lângă alții.

Frica și suspiciunea fac parte din viața de zi cu zi. Iar mai multe săpături arheologice în Ierusalimul de Est, susținute de grupuri de israelieni și contestate de palestinieni, împreună cu un aflux de coloniști evrei și un avânt în turism, au intensificat tensiunile din Silwan.

Israelul a preluat controlul asupra Ierusalimului de Est de la Iordania în războiul arabo-israelian din 1967 și l-a anexat în 1980. Palestinienii, care văd jumătatea estică a orașului drept capitala unui eventual stat palestinian, au numit această preluare o ocupație ilegală. ONU și majoritatea guvernelor lumii sunt de acord. Statele Unite, care și-au mutat ambasada la Ierusalim de la Tel Aviv în 2017, sunt o excepție notabilă.

Istoria și aceste politici sunt intens resimțite de oameni ca Shweki. El și alți palestinieni din Silwan spun că autoritățile israeliene au încercat de mult timp să-i forțeze ilegal să-și părăsească pământul lor pentru a face loc coloniștilor israelieni și dezvoltării.

Casa familiei sale, construită în 1996, a făcut obiectul mai multor amenzi și taxe emise de către municipalitatea din Ierusalim. Recent, Shweki a aflat că locuința sa este una din cele aproximativ 700 de case din Silwan ce urmează să fie demolate de către administrația locală în următoarele luni.

Nu știe unde o să se ducă familia sa, formată din opt membri, după ce locuința le va fi demolată. Este o sursă constantă de tensiune între el și soția sa.

„Este multă presiune. Îți dai toți banii pe care îi ai pentru alimente pentru a plăti taxele", a declarat Shweki pentru *Newsweek* la sfârșitul lunii mai. „Este o presiune mintală și economică constantă. Îți afectează relațiile personale și relațiile din familie. Îți lipsesc lucrurile de bază".

Municipalitatea Ierusalimului nu a răspuns la întrebările reporterilor *Newsweek*.

Majoritatea caselor din Ierusalimul de Est sunt construite fără permise pe terenuri deținute de o familie de mai mulți ani. Puține dintre aceste familii au

PUNCTE DE PRESIUNE
În sensul acelor de ceasornic, de la stânga; Mohammad Shweki; Pensiunea Petra, care a fost vândută unei organizații evreiești pro-colonii; palestinieni predându-se soldaților israelieni în 1967; o casă în mare parte demolată de o familie palestiniană din cauza costurilor municipale; și protestele din mai anul trecut.

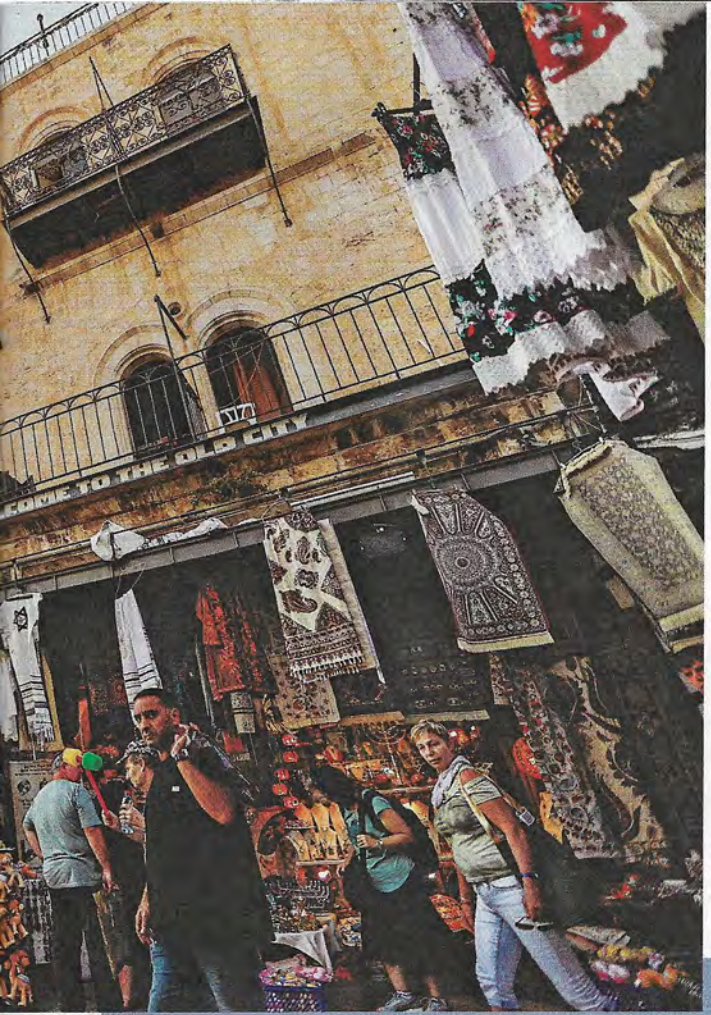

afectează relațiile personale și relațiile din familie. Îți lipsesc lucrurile de bază“

FOTO: ÎN SENSUL ACELOR DE CEASORNIC DE LA STÂNGA: CRISTINA MAZA; AHMAD GHARABLI/AFP/GETTY; PIERRE GUILLAUD/AFP/GETTY; MOSTAFA ALKHAROUF/ANADOLU AGENCY/GETTY; MAHMUD HAMS/AFP/GETTY

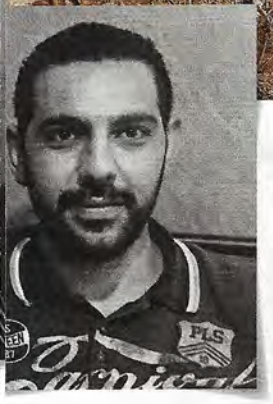

Israelienii și palestinienii au puține interacțiuni care nu sunt t

documentele moderne pe care municipalitatea Ierusalimului le cere pentru construirea unei noi case sau modificarea uneia deja existentă.

Guvernul poate legaliza retroactiv clădirile, dar foarte puține familii palestiniene au reușit să obțină aceste permise. Conform Națiunilor Unite, cel puțin o treime din toate casele palestiniene din Ierusalimul de Est nu au autorizație de construire.

Cei care construiesc fără permis se pot aștepta să fie amendați sau să aibă casele confiscate și demolate. Avocații pentru rezidenții palestinieni din Ierusalimul de Est spun că ceea ce fac cu adevărat autoritățile este să-i scoată pe palestinieni ca să facă loc pentru coloniștii israelieni și pentru turiști.

„Autoritățile israeliene adoptă legi și reglementări care declară zone din Ierusalimul de Est ca spații verzi sau deschise, unde construcția este interzisă, în timp ce expropriază alte terenuri pentru construcția de colonii", spune Diana Buttu, avocat cu sediul în Haifa. „Avocații sfârșesc prin a pierde mult timp și energie, familiile se consumă și cheltuiesc mulți bani încercând să lupte cu sistemul. Dar până la urmă sistemul este practic insurmontabil".

„Am plătit o amendă de două ori și am angajat un avocat și un arhitect", a declarat pentru *Newsweek* Hamza Moraya, în vârstă de 28 de ani, a cărui casă urmează să fie demolată. „Toți cei din familie au contribuit la plata amenzilor. Am cheltuit bani pentru a obține un permis, astfel încât să avem permisiunea de a rămâne aici. Dar până la urmă nu ne-au dat acest permis".

Până acum, Moraya spune că a plătit în jur de 135.000 de șecheli, sau în jur de 38.000 de dolari, cu amenzi. Salariul mediu brut anual în Ierusalim este de aproximativ 164.000 de șecheli, sau 44.000 de dolari, însă mulți palestinieni iau mai puțin.

În jur de patru milioane de turiști au vizitat Ierusalimul în 2018, un număr uriaș pentru un oraș cu sub un milion de locuitori. Guvernul are un plan ambițios de a atrage încă 4 milioane de turiști până în 2020 și fac reclamă orașului istoric ca destinație turistică.

FOTO: DE LA STÂNGA: CRISTINA MAZA; MOSTAFA ALKHAROUF/ANADOLU AGENCY/GETTY; GALI TIBBON/AFP/GETTY (2); MICHAEL REYNOLDS/POOL/GETTY

anzacționale — „Când casa noastră va fi demolată, vom dormi în corturi"

RAIUL TURISTIC? În sensul acelor de ceasornic, de la stânga: Hamza Moraya; construcția unei colonii evreiești; în căutarea de antichități; primul ministru israelian, Benjamin Netanyahu, președintele american Donald Trump și vicepreședintele Mike Pence la Washington

Dar Ierusalimului îi lipsesc camerele și spațiul hotelier pentru a se acomoda cu fluxul dorit de oaspeți. În 2018, Guvernul a anunțat că va cheltui 13 milioane de dolari pentru a excava Orașul lui David și o sumă suplimentară de 54 de milioane de dolari pentru a conecta Orașul lui David la Ierusalimul de Vest, prin intermediul unei telecabine, în efortul de a dezvolta turismul care va „reflecta moștenirea națională a poporului evreu".

„În Ierusalimul de Est, Guvernul dezvoltă planuri ambițioase de construire a infrastructurii turistice în părțile palestiniene ale orașului", se arată într-un raport publicat de Amnesty International în acest an, intitulat „Destinație: ocupație".

„Sute de rezidenți palestinieni sunt amenințați cu evacuarea forțată".

Saleh Higazi, director regional adjunct pentru divizia din Orientul Mijlociu a Amnesty International, a declarat pentru *Newsweek* că sunt companii americane, precum TripAdvisor și AirBnB, ce profită de această extindere. „Este alarmant să vedem companii de turism și de rezervări online, precum TripAdvisor, Booking.com, Expedia și AirBnB, care fac parte din această imagine", spune el. „Prin listarea și promovarea coloniilor ca destinații, inclusiv în Silwan, aceste companii beneficiază de o situație ilegală".

TripAdvisor și Expedia spun că ambele se ocupă doar de furnizarea de informații călătorilor.

„Ne propunem să oferim călătorilor o imagine apolitică, precisă și utilă a tuturor cazărilor, restaurantelor și atracțiilor care sunt deschise în prezent pentru afaceri în întreaga lume", a declarat Brian Hoyt, un purtător de cuvânt al TripAdvisor.

Booking.com nu a răspuns. Airbnb a refuzat să comenteze. În prezent, există puține opțiuni legale deschise pentru palestinienii din Ierusalimul de Est care se confruntă cu evacuarea.

Cu toate acestea, niciunul din cei intervievați de *Newsweek* nu avea vreun plan să plece. Moraya, care spune că locuința lui ar putea fi demolată în orice zi, stă cu 15 membri ai familiei într-o casă ridicată în 1998. Casa unchiului său de peste stradă a fost deja dărâmată. „Când casa noastră va fi demolată, vom dormi în corturi", spune el.

SĂNĂTATE

Cui îi e frică de nodulii tiroidieni?

Auzim foarte mulți români spunând că suferă cu glanda, se îngrașă de la glandă, se sufocă de la ea și așa mai departe. Așa să fie?

NOD ÎN GÂT, APĂSARE, LIPSĂ de aer. Fac parte din simptomele uzuale pentru care un pacient vine la endocrinolog. Și bine face. În spatele unor stări emoționale negative, a unui atac de panică sau a unei crize de pierdere de calciu - cum se numește colocvial o lipotimie sau sincopă - se pot ascunde probleme serioase la nivelul glandei tiroide.

Câteva informații telegrafice dar utile despre tiroidă. Are formă de fluture, este formată din doi lobi, drept și stâng, uniți prin istm. Uneori mai are un lob suplimentar piramidal. Se formează la baza limbii, în timpul vieții fetale, de unde coboară și începe să fie funcțională din săptămânile 14-16 de viață. Este foarte bine vascularizată, așezată în fața traheii și esofagului, iar la persoanele slabe, longiline sau cu un gât mai lung se poate vedea în momentul deglutiției.

Tiroida produce doi hormoni, T4 și T3, care sunt extrem de importanți încă din viața fetală, reglând și influențând activitatea majorității organelor și sistemelor. Pentru făt sunt vitali în dezvoltare, mai ales la nivelul creierului, adică a sistemului nervos central (SNC). Ulterior, pe parcursul creșterii (talie/greutate), contribuie împreună cu hormonul de creștere și hormonii sexuali la dezvoltarea armonioasă și completarea etapelor pubertății. Receptori pentru hormonii tiroidieni sunt peste tot: inimă, mușchi, oase, vase, intestine.

Reglează buna funcționare a organelor și de aceea, când nivelul hormonilor fluctuează, în plus sau în minus, efectele sunt multiple și complexe.

De când cu dr. Google, no ofense, toată lumea știe de T-uri și TSH și le cere la laborator cu sau fără indicație medicală. Și știți ceva? Chiar este foarte util. Deși mulți confundă termenii, aceste investigații depistează mai mult sau mai puțin întâmplător boli ale tiroidei care altfel ar fi dificil de diagnosticat.

Avem ca ajutor de nădejde ecografia tiroidiană, sonda fiind prelungirea brațului endocrinologului. Ne ajută și ruda sofisticată, sonoelastografia, care, în mâini antrenate și cu aparatură performantă, poate pune cu precizie un diagnostic imagistic.

Și așa ne apropiem de topicul de azi. Nodulii. Un subiect fierbinte, mai ales în contextul alertelor de nori radioactivi și întrebarea tematoare și firească de a lua sau a nu lua iod în aceste zile.

Mai întâi de ce apar nodulii? Toți pacienții mă întreabă cum și de ce se întâmplă. Nodulii sunt practic multiplicări ale celulelor tiroidiene și pot fi de varii tipuri, în acord cu aspectul histopatologic: adenoame foliculare, noduli adenomatoși, noduli coloizi etc. Mecanismul apariției, a creșterii și a evoluției către cancer sau nu, este foarte complicat și începe în tomuri de endocrinologie, genetică și imagistică.

Mutații genetice - gene activatoare protooncogene, pierderea heterozigotății etc., lipsa de iod sau seleniu, infecții cu varii bacterii în perioade critice ale dezvoltării tiroidei, expunerea la radiații ionizante/iod radioactiv - cu cât mai timpuriu cu atât mai primejdios și altele. S-a observat că și înaintarea în vârstă este un factor ce predispune la formarea nodulilor, 40-50 la sută din populația de peste 55-60 ani având noduli, știuți sau neștiuți. Însă nu toți nodulii evoluează, 20-25 la sută pot regresa, 30 la sută rămân staționari, iar restul au tendință de creștere. Toți nodulii cresc, chiar și cei benigni – adică non canceroși. Doar că într-un ritm mai lent decât cei maligni.

Cel mai frecvent, nodulii tiroidieni sunt depistați întâmplător, ecografic sau, mai rar, la palpare. De multe ori, cineva din familie constată că ceva nu e în regulă cu gâtul pacientului și îl avertizează.

Uneori, apar probleme la înghițit alimente solide precum pâinea sau carnea, modificări ale vocii sau lipsa de aer. Atunci sunt cazuri în care nodulii au avansat deja ca dimensiuni și pot fi de natură malignă. Analizele sunt utile dar nu foarte concludente. FT4,T3 și TSH ne arată funcția glandei tiroide. În marea parte a cazurilor de noduli, funcția tiroidiană este normală, existând excepții gen adenom toxic Plummer ce

DE

DR. ANTONELA BURLACU

produce în exces hormoni și modifică atât starea pacientului, cât și analizele de sânge. Markerii de autoimunitate ATPO și ATTG sunt utili pentru patologia asociată. Markerii tumorali tiroidieni sunt, din păcate, utili doar pentru diagnosticarea unui anume tip de cancer, carcinomul medular. Tiroglobulina se pare că e de bun augur când este mare, arătând natura benignă a nodulior, iar CEA și alfafetoproteina sunt prognostice în caz de cancer anaplazic sau dediferențiat.

Cine ne mai poate lămuri? Imagistica, evident. Ecografia, cu precădere, și prețioasa sonoelastografie care pot stabili natura benignă, probabil malignă sau cu risc înalt a unui nodul. Sunt multe și sofisticate criterii ecografice, scale și tabele, emise de varii societăți endocrinologice și radiologice. Toate iau în calcul ecogenitatea, marginile, haloul, calcificările, vascularizația.

Cu toate acestea, doar ecografia nu pune diagnosticul de cancer tiroidian.

Conform Asociației radiologilor americani, au fost stabilite criterii ce clasifică nodulii în very low, low, high risk, indicând, în funcție de dimensiuni, puncția pentru fiecare categorie în parte și procentul de risc pentru cancer.

Cu cât un nodul întrunește mai multe criterii de a fi malign, adică rău, cu atât trebuie puncționat la o dimensiune mai mică. Ne mai ajută și scintigrafia cu tc 99, dar diagnosticul este pus de puncție.

Și acum, despre puncția biopsie cu ac subțire. Pentru mulți pacienți, e un fel de bau bau sau cauza de răspândire a cancerului. Nu, nici vorbă. FNAB – puncția biopsie – este singura metodă diagnostică a tipului anatompatologic de nodul, adică indică dacă este un nodul benign sau malign.

Biopsia, evident corect și profesionist efectuată de doctori pricepuți, nu dă infecții, nu dă cancer, nu dă sângerare, iar pe baza analizei anatomopatologice, se pune cert diagnosticul tipului de nodul și, în consecință, a tratamentului adecvat. Puncția se face în condiții de cabinet, fără anestezie generală, eventual cu un anestezic local în cazul pacienților anxioși.

Tratament

Și acum partea practică. Cum se tratează? Sunt pastile? Sau ceaiuri? O fi bună acupunctura sau biorezonanța? E musai nevoie de cuțit, adică tiroidectomie totală sau subtotală, se scoate toată glanda? Am citat din multele dileme ale pacienților.

1. Nu există tratament specific. Evoluția naturală a unor noduli este spre resorbție sau infarctizare, adică se autodistrug. Sunt studii făcute pe nodulii mici recent apăruți, tratați cu hormonii tiroidieni, cu rezultate evident controversate.

2. Ceaiurile, cremele, acupunctura și biorezonanța sunt placebo. Există plante prietene cu tiroida, cum ar fi cicoarea, salvia, sânzienele, ce pot avea un efect adjuvant-paleativ.

3. Nu toți nodulii mari trebuie să fie operați. Recent, noi studii de dincolo de ocean și alte criterii imagistice ne învață că și nodulii de 4 cm, cert benigni în urma punctiei și care nu comprimă structurile din jur - esofag, trahee, vasele gâtului pot fi lăsați pe loc, cu monitorizare strictă ecografică și puncții anuale.

4. Clasicul tratament este chirurgia. Se scoate doar nodulul, sau un lob sau toată tiroida, în funcție de fiecare situație.

5. Terapia cu iod radioactiv se aplică mai mult după chirurgie în cazul cancerului papilar tiroidian. Teoretic, este utilă și pentru nodulii benigni calzi-hipercaptanți, dar numai pe alte meleaguri mai înzestrate din punct de vedere tehnic.

6. New entry sunt injectarea percutanată cu alcool, HIFU – ulrasunete cu înaltă frecvență, infraroșii – metode ce tind să ia locul chirurgiei clasice ce are neajunsurile ei, în special cicatricile post operatorii, foarte dezagreabile pentru doamne mai ales.

Concluzii

Este necesară o ecografie de tiroidă măcar o dată la 2-3 ani și minim anual analizele FT4, TSH, decontate de casele de asigurări. Acestea ajută la depistarea din timp a suferințelor tiroidiene, inclusiv a nodulilor.

DR. ANTONELA BURLACU
este medic primar endocrinolog competență ecografie endocrină

FOTO: SHUTTERSTOCK

PORSCHE CAYENNE

De pe circuit, direct în off-road

Când spui Porsche, spui 911, spui Carrera. Da, dar spui și Cayenne, un Porsche care poate potoli setea de adrenalină pe circuit cu ieșiri curajoase pe drumuri desfundate și chiar puțin off-road.

CONTESTAT VEHEMENT DE fanii mărcii la vremea respectivă, SUV-ul lansat în 2002 s-a vândut ca pâinea caldă și a permis Porsche să se joace în continuare cu inimile pasionaților de supercar-uri. Ajuns acum la cea de-a treia generație, Cayenne a evoluat după rețeta de succes 911 - „Dacă ai ceva care merge bine, nu are rost să-l schimbi, îl îmbunătățești". Și a renunțat la diesel, introducând în gamă două versiuni hibride – Cayenne E-Hybrid (462 CP) și Cayenne Turbo S E-Hybrid (680 CP).

Cum entry-level-ul Porsche Cayenne testat de *Newsweek România* dispune de un motor turbo pe benzină de 3.0 litri, care dezvoltă 340 de cai putere, între 5.300 rpm și 6.400 rpm, și un cuplu maxim de 450 Nm, între 1.340 rpm și 5.300 rpm, oferă un unghi de atac de 25,2 grade și un unghi de degajare de 22,1 grade și sprintează până la 100 km/h în 6,2 secunde (valoare garantată de sistemul „Launch Control"), am decis să ducem SUV-ul de peste două tone la Academia Titi Aur, unde există o pistă de asfalt desenată tehnic și frumos și un circuit off-road destul de solicitant. Adică am vrut să vedem cât sentiment Porsche transmite Cayenne-ul pe asfalt și cât de capabil este SUV-ul pe coclauri.

DE

RĂZVAN SCĂEȘTEANU
razvan.scaesteanu@newsweek.ro

Peste două tone de agilitate pe circuit

Nu e 911, nici Cayman sau Boxter. Gabaritul, greutatea și garda la sol se simt pe circuit, dar, cu toate acestea, Cayenne arată că este un Porsche și se joacă agil cu virajele abordate ciupind vibratoarele. Trenul de rulare față este

FOTO: NEWSWEEK ROMÂNIA

eficace şi incisiv, direcţia, chiar dacă este asistată electro-mecanic, transmite un feed-back foarte bun în volan, permiţând şoferului să simtă la milisecundă pierderea aderenţei, iar suspensia activă, care zdruncină puţin pe denivelările şi gropile de pe drumurile obişnuite la viteze mici (jantele de 21 inch sunt şi ele vinovate), arată că mai tare e mai bine în cazul unui stil de conducere dinamic.

Primele ture de circuit le-am parcurs în modul normal, „Comfort", cu toată electronica activă. Am accelerat progresiv, forţând din ce în ce mai tare. Datorită poziţiei destul de înalte, pasagerii încep, încet, încet, să simtă că sunt aruncaţi dintr-o parte în alta. Dar, în realitate, Cayenne-ul stă lipit de drum, merge ca pe şine. Iar frânele normale, cu discuri din oţel, nu-ţi dau nicio clipă senzaţia că obosesc. Nici nu vreau să mă gândesc cum reacţionează sistemul opţional de frânare Porsche

79.177 €

este preţul de pornire pentru Porsche Cayenne, TVA inclusă

Surface Coated Brake (PSCB) cu discuri widia, din oţel „îmbrăcat" în carbură de tungsten, în cazul căruia producătorul spune că „fading"-ul apare de două ori mai greu decât la discurile din oţel.

Tot forţând, evident, la un moment dat, fizica e fizică şi SUV-ul începe să piardă din aderenţă, însă mult mai târziu decât în cazul altor maşini de acelaşi gabarit. Apare un uşor comportament subvirator, iar creierul electronic intervine prompt. Da, dar Porsche Cayenne permite şoferului să se şi joace. Pe volan, în partea dreaptă, există un buton „magic". În modul „S", motorul, transmisia şi suspensia devin mai agresive, iar sistemele de control a stabilităţii intervin mult mai târziu, permiţând şoferului să gliseze puţin la limită. Iar în modul „S+" electronica poate fi decuplată complet, putând fi efectuate „Launch Crontrol"-uri şi „dansuri" pe asfalt. Adică, un şofer experimentat poate încerca să abordeze de-a latul un viraj pe circuit. Cayenne-ul nu se supără. Dar nici nu se dă în spectacol. Cei 340 de cai putere nu sunt suficienţi pentru un drift ca la carte. Trebuie încercat cu Cayenne S şi Cayenne Turbo, ca să nu mai vorbim despre Cayenne Turbo S E-Hybrid de 680 de cai putere.

Revenind la Cayenne-ul nostru, trebuie menţionat că cea de-a treia generaţie nu mai beneficiază de PDK, de cutie de viteze automată cu dublu-ambreiaj, ci de transmisie automată Tiptronic S cu opt trepte. Aceasta conlucrează rapid şi aproape perfect cu motorul, dar, totuşi, nu are rafinamentul PDK-ului. Şi nici nu dă şocuri sportive ca PDK-ul, deşi încearcă să simuleze.

Marea dezamăgire a Cayenne-ului este evacuarea, faptul că oricât ai apăsa acceleraţia nu trezeşte nicio bubuială evacuarea. Şi nu, motivul turbo nu este valabil. Cayenne Turbo grohăie spectaculos, iar BMW-ul X5 M40i cântă şi el din tobe.

Aventurier-surpriză

Dacă pe asfalt Cayenne-ul demonstrează că este un Porsche al SUV-urilor, în teren, maşina chiar surprinde. Cu nişte anvelope mai bine sculptate decât cele sport s-ar putea ajunge destul de departe în afara drumurilor obişnuite.

Pe circuitul de off-road al Academiei Titi Aur, Cayenne-ul n-a ezitat niciun moment să treacă peste obstacole, deşi abia fusese alergat la limită pe pista de asfalt. A fost suficient să selectăm din meniu unul dintre modurile de rulare (noroi, nisip, pietre, zăpadă), respectiv am încercat „pietre" şi „noroi", şi SUV-ul s-a căţărat şi a coborât prin toate hârtoapele.

În ceea ce priveşte consumul, cei 340 de cai ai Cayenne-ului sunt destul de în-

setați. Pe circuit, am ajuns la 26-27 l/100 km. Dar este irelevant și normal, având în vedere caznele prin care trecut. În trafic, însă, resetând computerul după aventura la Academia Titi Aur, consumul mediu nu a scăzut sub 18 l/100 km, deși am mers destul de liniștit.

Ambianță Porsche

Cayenne te face să simți că te afli într-un Porsche de la prima cheie. Contactul se află, tradițional, în stânga volanului. Iar contactul fizic a fost menținut. Putea fi montat un buton, dar cei de la Porsche au desenat cheia în formă de mașinuță și îi invită pe posesori s-o introducă în locaș și s-o învârtă.

Apoi, producătorul german a optat pentru un instrumentar de bord hibrid, cu turometru analogic, cu ac, și două ecrane personalizabile de șapte inch. Nu vă speriați, consola centrală este dominată de un display capacitiv HD de 12,3 inch. Iar aglomerația de butoane de la generațiile anterioare a dispărut, făcând loc unor taste sensibile la atingere.

Cum îi stă bine unui Porsche, planșa de bord a Cayenne-ului este îmbrăcată în piele, plasticele sunt moi și plăcute la atingere, iar habitaclul este decorat cu fel de fel de ornamente din aluminiu. Trapa panoramică conferă un plus de „bien-être". Iar spațiul este extrem de generos. Bancheta spate poate culisa și spațiul destinat bagajelor poate ajunge la 770 de litri (+100 de litri față de generația anterioară), mașina fiind astfel o familistă desăvârșită.

Verdict Newsweek

+ Manevrabilitate și stabilitate de excepție pe asfalt; finisaje și materiale de calitate în interior; turometrul analogic, cu ac; confort și spațiu pentru pasageri și bagaje; capacități off-road nebănuite.

- Motor turbo prea liniștit și tăcut pentru un Porsche; scaunele față puteau oferi un suport lateral mai bun; consumul destul de mare; meniul destul de complicat al sistemului de infotaintment.

FOTO: NEWSWEEK ROMÂNIA

ROCK FM

It Rocks!

www.rockfm.ro

TEHNOLOGIE

Acvaplanarea, anvelopele uzate și tehnologia

Mulți producători creează anvelope sigure pe întreaga durată de viață, până aproape de apariția martorului de uzură (1,6 mm). Dar, în lipsa unor reglementări clare, pe piață se vând și pneuri ale căror performanțe scad periculos pe măsură ce sunt rulate.

ÎN CONTEXTUL ÎN CARE, pentru a garanta siguranța consumatorilor, instituțiile europene au introdus într-un proiect de modificare al General Vehicle Safety Regulation, în martie 2019, principiul unui test pentru anvelopele uzate, care ar trebui adoptat în această toamnă, la invitația Michelin, *Newsweek România* a participat la un test comparativ de frânare între gume noi și uzate, pe suprafețe ude, organizat pe un circuit din apropiere de Viena.

Concluzia? Anvelopele își arată cel mai bine performanțele când sunt uzate. Când sunt uzate, evident în limite normale, nu până la sârme, devin și mai relevante investițiile producătorilor în cercetare și tehnologii. În test, am văzut clar cum unele pneuri rulate frânează mai bine pe ud decât unele noi pe aceeași mașină. Mărcile erau șterse cu grijă, așa că, deși pe unele le-am identificat după profil, nu vom da detalii. Scopul testului nu a fost de a face reclamă sau anti-reclamă, ci de a conștientiza aceste diferențe majore de comportament ale pneurilor de-a lungul ciclului lor de viață.

DE

RĂZVAN SCĂEȘTEANU
razvan.scaesteanu@newsweek.ro

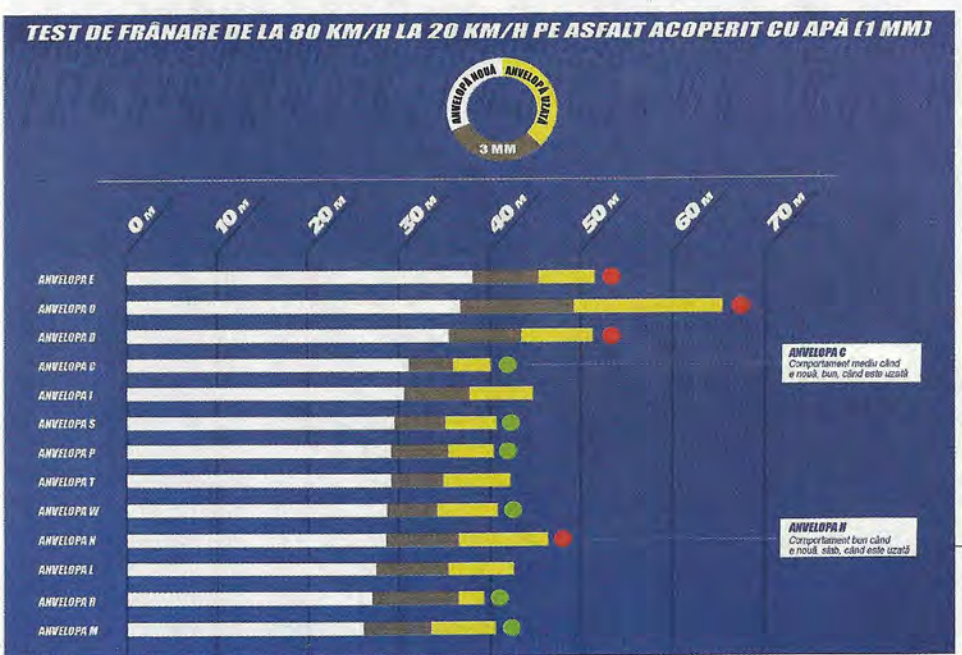

De ce este relevantă frânarea pe ud

Cum unele performanțe ale anvelopelor se pot îmbunătăți pe măsură ce acestea se uzează - rezistența și zgomotul la rulare, frânarea pe uscat etc., frânarea pe suprafețe umede este considerată de specialiști drept principala performanță de siguranță care trebuie supravegheată în timp. Cauciucul îmbătrânește și se întărește, sculptura profilului se uzează și poate suferi modificări prin dispariția unor lamele sau caneluri etc.

Tehnologiile moderne încorporate de anvelope fac, însă, posibilă asigurarea unor niveluri ridicate de performanță și de aderență de când pneul este nou și până la atingerea martorilor de uzură. Prin urmare, schimbarea anvelopelor, înainte de a fi complet uzate (repet, nu până la sârme, până devin „slick"-uri, ci până la martori, și adaug că trebuie ținut cont și de vârsta pneurilor – nu mai mult de 5-6 ani), nu garantează o mai mare siguranță. Mai mult, înlocuirea prematură reduce durata de viață utilă a produsului și crește frecvența cu care anvelopele sunt înlocuite, ceea ce se traduce prin costuri de utilizare mai mari și, nu în ultimul rând, printr-un impact negativ asupra mediului.

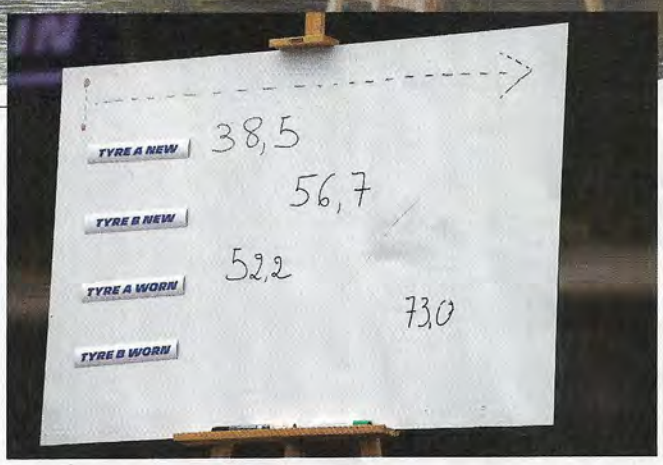

Procedura de testare

În cadrul testului comparativ pentru anvelope noi și uzate organizat de Michelin, s-a folosit procedura unanim acceptată de producători, asociații de consumatori și specialiști pentru pneurile noi: măsurarea distanței de frânare pe o suprafață de drum standard, acoperită cu un strat de apă de 1 mm, de la 80 km/h la 20 km/h. Timp de câteva ore, am condus mașini identice (Volkswagen Golf Variant și Audi A3) încălțate cu aceleași tipuri de anvelope, noi și uzate.

Dacă în cazul unui Golf Variant cu pneuri noi de tip „A" am frânat de la 80 km/h la 20 km/h în 38,5 metri, de exemplu, cu pneuri uzate de tip „A" am decelerat în 52,2 metri. Da, dar cu anvelope uzate de tip „B" am ajuns la 73 de metri, ceea ce înseamnă aproape dublarea spațiului de frânare.

În alt test, cu un A3 cu gume noi de tip „Q", să spunem, am frânat de la 80 km/h la 20 km/h în 40,1 metri, iar cu gume noi de tip „Y", în 61,2 metri. Iar în cazul gumelor uzate de tip „Y" am ajuns la 74 de metri.

O diferență de aproape 50% a spațiului de frânare între două anvelope noi este enormă. Ceea ce demonstrează încă odată că tehnologia și calitatea fac diferența și faptul că șoferii, consumatorii de anvelope, trebuie să fie informați despre performanțele pneurilor noi pe care le cumpără, precum și în ceea ce privește performanțele acestora în timp. N

ANVELOPĂ UZATĂ

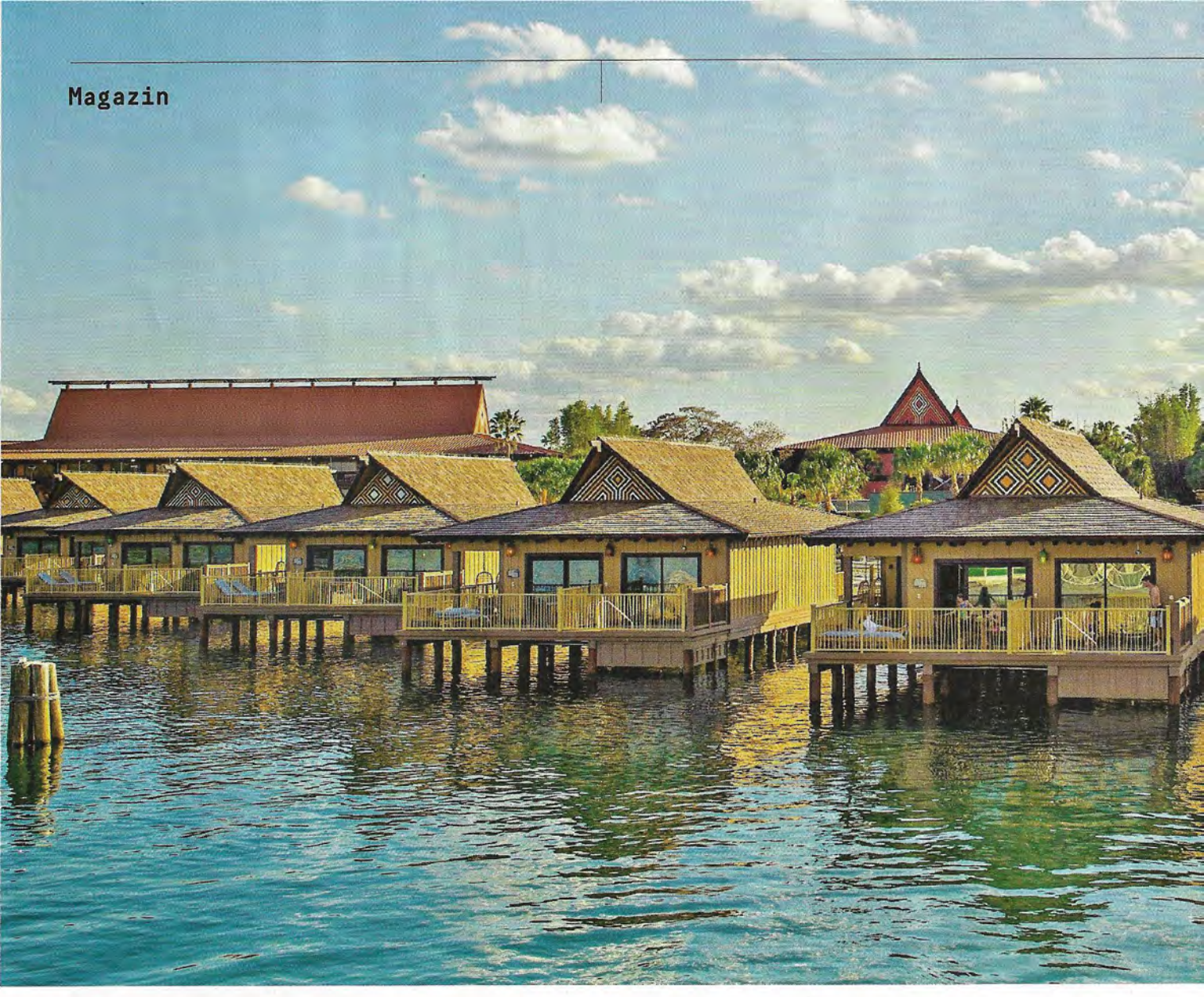

CĂLĂTORII

Bora Bora Bungalows, magie Disney la un alt nivel

FASCINANTA LUME DISNEY NU SE REZUMĂ LA MAGIA PERSONAJELOR și a parcurilor tematice în care acestea prind, într-un fel, viață. Facilitățile de cazare din Walt Disney World Resort (Orlando, Florida, Statele Unite) conferă, de exemplu, noi valențe magiei Disney și răsfățului.

Bora Bora Bungalows, din ansamblul Disney's Polynesian Villas & Bungalows, dispun de două dormitoare „plutitoare", cu băi individuale, decoruri elaborate în cel mai mic detaliu și o bucătărie complet echipată. Pentru ca sejurul celor până la opt oaspeți să fie desprins parcă dintr-o carte de povești, „căsuțele" oferă o panoramă superbă asupra „Lagunei celor șapte mări" (Seven Seas Lagoon) și a „Împărăției magice" (Magic Kingdom Park). Pontonul cu piscină privată îi răsfață și pe cei mai pretențioși. Iar facilitățile oferite și cardurile pentru acces prioritar la distracție sunt numai câteva dintre celelalte „condimente" magice oferite oaspetilor Bora Bora Bungalows. N

DE

RĂZVAN SCĂEȘTEANU
razvan.scaesteanu@newsweek.ro

1

2

3

1-6. Odată ajunși la „căsuțe", veți descoperi două dormitoare inspirate de moștenirea artistică a lui Mary Blair, designer-ul care, acum mai bine de 20 de ani, a introdus arta modernă în lumea Walt Disney. Dormitorul principal are ieșire directă pe terasă, iar baia are un televizor ascuns în spatele oglinzii. Bora Bora Bungalows dispun și de mini-piscină privată.

5

4

6

PIONIERAT

Căutând printre stele

Aaron Meisner, fizician instruit la Harvard, de la Backyard Worlds, combină elementul uman cu o mulțime de date, în speranța că va descoperi a noua planetă.

PENTRU SĂRBĂTORIREA CELEI DE-A 50-A ANIVERSĂRI DE LA aselenizarea astronauților NASA, *Newsweek* îi evidențiază pe pionierii în știință și tehnologie, subliniind proiectele lor și modul în care speră să schimbe lumea.

Aaron Meisner, tânărul de 31 de ani al NASA Hubble Fellow și co-fondator al proiectului Backyard Worlds Citizen Science, schimbă modul în care oamenii privesc stelele. Aaron a folosit tehnici de analizare a datelor și o echipă de voluntari amatori din întreaga lume pentru a căuta planete nedescoperite și alte corpuri cerești, care ar putea include și cea de-a noua planetă din spațiul exterior sistemului nostru solar, care, teoretic, se presupune că există.

Acești astronomi amatori analizează seturi de date și imagini în infraroșu transmise de telescoape spațiale. Practica antică de a studia universul a devenit digitală și, după cum crede Aaron, des-

FOTO: NASA

coperirile sunt în date, așteptând să fie găsite.

Newsweek: **Spuneți-mi despre Backyard Worlds**

Aaron Meisner: Site-ul se bazează pe datele care provin dintr-un satelit NASA. Avem peste 50.000 de utilizatori înregistrați și aproximativ 150.000 de participanți reali. Încărcăm imagini secvențiale din același loc de pe cer, pe care oamenii le pot privi, și observăm cum se schimbă în timp. Ei caută lucruri care se mișcă, practic, pentru că se dovedește că oamenii sunt foarte buni să recunoască mișcarea subtilă în imagini și sunt mai de încredere decât computerele.

Cum progresați în proiectul Backyard Worlds?

Tocmai am relansat site-ul nostru cu de două ori mai multe date, deci cred că proiectul va continua să crească și să se îmbunătățească. În prezent, avem peste o mie de descoperiri ce sunt urmărite cu unele dintre cele mai mari și mai bune telescoape de pe Pământ și din spațiu. Întrebarea, încă deschisă, este dacă o să găsim într-adevăr a noua planetă.

Acesta este obiectivul final găsirea Planetei 9?

Deocamdată, cu siguranță este un vis să descoperi o nouă planetă. Dar, în general, ceea ce îmi place la astronomie este că există potențialul de a face o descoperire reală și care, dintr-o dată, să schimbe modul în care oamenii privesc Universul. Asta mă inspiră, fie că este vorba

DE

NOAH MILLER

ÎN CĂUTAREA STELELOR
Astronomii amatori conduși de Meisner (jos) cercetează imaginile secvențiale transmise de telescoape ca WISE, al NASA (stânga) și KPNO, al Mayall (sus stânga)

Planeta 9 sau de alte descoperiri mari pe care le putem face pe parcurs.

Puteți vorbi mai mult despre ceea ce v-a inspirat?
Este un domeniu foarte bazat pe date și există arhive vaste care nu au fost cercetate complet. Este posibil să existe genul acela de „descoperire a secolului", ascunsă în acele cantități enorme de date existente. Ceea ce mă inspiră este fiorul vânătorii, încercarea de a descoperi ceva interesant printre miliarde de stele și galaxii.

Există o problemă cu care vă confruntați?
Problema este că nu înțelegem cu adevărat propriul nostru sistem solar, ceea ce este surprinzător, având în vedere cât timp oamenii au căutat, de-a lungul secolelor, noi planete. Există multe teorii și ipoteze despre diferite tipuri de planete care ar putea fi ascunse în exteriorul sistemului solar. Dacă există o planetă acolo, ar putea avea dimensiunea lui Neptun sau Saturn, așa că vrem cu adevărat să știm dacă există o a noua planetă dincolo de Pluto.

De asemenea, faptul că astronomia este atât de bazată pe date este o binecuvântare, cât și un blestem.

Avem această mare bogăție de date, dar avem nevoie de o modalitate de explorare completă a acestora. Avem supercomputere, dar nici asta nu funcționează pe deplin. Așadar, ceea ce experimentăm prin proiectul Backyard Worlds este readucerea elementului uman în exploatarea acestor mari seturi de date.

Cât de aproape sunteți de succes?
Am avut foarte mult succes în a lua aceste date de la NASA, care este finanțată din fonduri publice, și să le readucem publicului într-un mod distractiv și accesibil. Am făcut o mulțime de descoperiri de-a lungul drumului, inclusiv planete nomade, care orbitează direct într-un centru galactic. Acestea sunt ca Jupiter, dar gravitează doar în spațiul interstelar din apropierea Soarelui. Am avut unele dintre cele mai bune telescoape de pe Pământ și din spațiu, inclusiv telescopul spațial Hubble, iar voluntarii noștri au făcut multe descoperiri. Așadar, în ceea ce privește productivitatea științifică, am avut mult succes, însă căutăm să dăm marea lovitură.

Cum vă imaginați astronomia în 20 de ani dacă veți reuși?
Sper să rezolvăm problema celei de-a Noua Planete sau, probabil, mai multe în propriul nostru sistem solar. De asemenea, cred că există tendințe noi în astronomie care reflectă ceea ce se întâmplă în alte științe și industrii. Cantitatea datelor devine o temă majoră și în astronomie, unde nu mai este necesar să ai un telescop în curte pentru a participa la studii astronomice, ai nevoie doar de o conexiune la internet pentru a privi datele și pentru a ajuta cercetătorii profesioniști să facă aceste noi descoperiri.

E o democratizare a procesului științific, avem atât de multe date la care toți au acces. Este inevitabil să ajungem la noi cunoștințe și să facem noi descoperiri. Combinăm supercomputerele și învățarea automată cu elementul uman, care are totuși un rol foarte important.

FOTO: ÎN SENSUL ACELOR DE CEASORNIC, DE SUS:: NASA/JPL; PRIN AMABILITATEA AARON MEISNER; THE ASSOCIATION OF UNIVERSITIES FOR RESEARCH IN ASTRONOMY

TRAVEL MIX 4K

Abonează-te!

La furnizorul tău de servicii TV!

Mineriada uitată: Iliescu scapă de Petre Roman

24 SEPTEMBRIE 1991: MINERII DIN VALEA JIULUI, AFLAŢI SUB CONDUCEREA lui Miron Cozma, au declanşat greva generală, deşi nu este clar ce îi nemulţumea. Ei au cerut ca premierul Petre Roman să negocieze cu ei, dar, potrivit fostului director al SRI Virgil Măgureanu, şeful Guvernului l-a lăsat pe Cozma să aştepte la uşă circa 7-8 ore, fără să-l primească. În consecinţă, minerii s-au suit în trenuri – nu este clar cum le-au fost puse la dispoziţie - şi au venit la Bucureşti. Au urmat trei zile de haos, cu minerii asaltând instituţiile statului – ei au intrat în Camera Deputaţilor, dar Ion Raţiu le-a făcut faţă cu succes – dar nereuşind să ocupe, după mai multe asalturi, nici Palatul Victoria, nici Cotroceniul. Bilanţ: trei morţi în Bucureşti, unul în Vulcan şi peste 400 de răniţi.

În spatele Mineriadei s-ar fi aflat de fapt preşedintele Ion Iliescu, care dorea să scape de premierul Petre Roman, pe fondul conflictelor din FSN. Într-un gest cu totul neobişnuit, preşedintele Senatului, bătrânul lider comunist Alexandru Bârlădeanu, a emis un comunicat în care anunţa că „Senatul României ia act şi aprobă demisia domnului Petre Roman din funcţia de prim-ministru şi a Guvernului său, adusă la cunoştinţa ţării de către Preşedintele României". Practic, Senatul l-a destituit pe Roman, iar Iliescu l-a putut numi pe Stolojan în fruntea Executivului.

În 1999, Curtea Supremă de Justiţie l-a condamnat pe Miron Cozma la 18 ani de închisoare, pentru această Mineriadă.

20-26 SEPTEMBRIE

Armand Călinescu, omorât de legionari

21 septembrie 1939: Prim-ministrul român Armand Călinescu este asasinat de membrii Gărzii de Fier, în plină stradă. Conflictul dintre legionari şi Armand Călinescu începe în 1938, după condamnarea la închisoare a lui Corneliu Zelea Codreanu, liderul Mişcării Legionare, în baza unui rechizitoriu al lui Călinescu, pe atunci ministru de Interne. Ulterior, „Căpitanul" este omorât. Şase ani mai devreme, era asasinat şi I.G. Duca, care scosese Mişcarea Legionară în afara legii. În 1940, a fost împuşcat şi istoricul Nicolae Iorga.

Bucureştiul, prima dată în acte

20 septembrie 1459: „S-a scris în septembrie 20, în cetatea Bucureşti, în anul 6968, Io Vlad voievod, din mila lui Dumnezeu, domn". Aşa arată prima menţiune documentară a cetăţii Bucureştilor, într-un hrisov al lui Vlad Ţepeş, domnitorul Ţării Româneşti, redactat în slavonă. Documentul conţine un act de vânzare-cumpărare a unor domenii din Ponor (astăzi în judeţul Mehedinţi), întărit prin semnătura domnitorului.

Încep să circule trenurile prin Gara de Nord

25 septembrie 1872: Este inaugurată Gara Târgovişte (cunoscută, din 1888, după prima reabilitare, drept „Gara de Nord"), care urma să facă legătura feroviară între Bucureşti, Galaţi şi Craiova. Tot atunci, s-a dat în folosinţă şi linia de cale ferată Bucureşti-Ploieşti. Piatra de temelie a gării a fost aşezată în toamna lui 1868, în prezenţa lui Carol I. În 1890, a fost dată în funcţiune şi centrala telefonică a Gării de Nord, cu 25 de linii telefonice.

Magic FM

always great music

magicfm.ro

Download on the App Store

GET IT ON Google Play

ABONEAZĂ-TE!

MODALITĂȚI DE ABONARE:

- Online, prin card, la www.newsweek.ro/abonamente
- Prin ordin de plată în contul S.C. NEWS INTERNATIONAL S.A., Cod Unic de Înregistrare: 38847674, cont nr. RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Calea Moșilor
- La toate oficiile poștale
- La firmele de abonamente:
  - Manpress Distribution București
  - Calliope S.R.L. Ploiești
  - Cuget Liber S.A. Constanța

Pentru informații și reclamații abonamente *Newsweek România*:
- E-mail: abonamente@newsweek.ro.
- Tel.: 0374.00.23.81 / 0374.00.23.82 tarif normal (de luni până vineri între 10.00 și 17.00).

Pentru abonamentele plătite cu ordin de plată este necesar să trimiteți talonul de mai jos completat, împreună cu copia dovezii de plată, la S.C. NEWS INTERNATIONAL S.A., București, B-dul Mărăști nr. 65-67, Pavilion G3, Complex Romexpo, Intrarea B, sector 1, sau prin e-mail la: abonamente@newsweek.ro.

PLATA SE VA EFECTUA PÂNĂ LA DATA DE 25 A LUNII ÎN CURS PENTRU CA LIVRAREA ABONAMENTULUI SĂ ÎNCEAPĂ DE LA DATA DE 1 A LUNII URMĂTOARE. DACĂ PLATA SE EFECTUEAZĂ DUPĂ DATA DE 25, DATA DE ÎNCEPUT A ABONAMENTULUI SE DECALEAZĂ CU O LUNĂ.

Talon de abonament

ROMÂNIA Newsweek

Nume, prenume .....
Str..... Nr....., Bl....., Sc....., Et....., Ap.....
Localitate ..... Județ / Sector .....
Codpoștal..... Telefon..... E-mail.....

Am achitat suma de ..... lei cu ordin de plata nr. ..... din data .....
către S.C. NEWS INTERNATIONAL SA, cod fiscal 38847674, în contul RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Calea Moșilor.

Abonamentul va începe din luna .....

Operatorul NEWS INTERNATIONAL S.A., editorul revistei Newsweek România, prelucrează datele cu caracter personal furnizate de dumneavoastră în scopul abonării la publicație și livrării revistei. Datele vor fi dezvăluite Poștei Române sau firmei de distribuție care livrează revista la adresa dumneavoastră. Pe viitor, aceste date: nume, prenume, adresă, telefon, e-mail, ne permit să vă trimitem revista la care v-ați abonat și să vă ținem la curent cu diverse informații despre abonamentul dumneavoastră.
În cazul în care nu doriți aceasta, bifați ☐ NU

Conform Legii nr. 677/2001, beneficiați de dreptul de acces, de intervenție asupra datelor, dreptul de a nu fi supus unei decizii individuale. Aveți dreptul să vă opuneți prelucrării datelor personale care vă privesc și să solicitați ștergerea datelor. Pentru exercitarea acestor drepturi, vă puteți adresa cu o cerere scrisă, datată și semnată la News International S.A. De asemenea, vă este recunoscut dreptul de a vă adresa justiției.

Prin prezenta sunt de acord ca NEWS INTERNATIONAL S.A. să prelucreze datele mele cu caracter personal și să le dezvăluie terților conform legii nr. 677/2001. Îmi rezerv dreptul să mă opun acestei prelucrări și să solicit ștergerea datelor adresându-mă societății NEWS INTERNATIONAL S.A. printr-o cerere scrisă.

Semnătura abonatului .....

PAȘI PENTRU ABONARE

A) CU CARDUL

1. Intri pe site-ul www.newsweek.ro/login, creezi cont nou și te înregistrezi.
2. Intri în contul tău și alegi varianta de abonare dorită (print / print + digital / digital) și perioada (o lună, 3, 6 sau 12 luni).
3. Dai click pe CUMPARĂ și faci plata cu cardul.
4. Primești factura prin email.

B) PRIN ORDIN DE PLATĂ (OP)

1. Alegi varianta de abonament
2. Efectuezi plata prin OP în contul News International S.A, Bd. Mărăști, Nr. 65-67, Complex Romexpo, intrarea A, pavilion G3 Sectorul 1, București, România, J40/2003/2018, CUI: RO38847674, Cont bancar: RO54RNCB0088157672210001, deschis la BCR Sucursala Moșilor
3. Ne trimiți un e-mail la adresa abonamente@newsweek.ro cu o copie a OP-ului și adresa de livrare a abonamentului, dar și o adresă de e-mail pentru activarea contului de abonament digital.
4. Primești factura prin email.

REDUCERE de până la 20% față de prețul revistei la chioșc

Tip abonament \ Perioada	1 lună	3 luni	6 luni	12 luni
PRINT (revista tipărită; acces parțial online; newsletter)		**139lei**	**259lei**	**499lei**
PRINT + DIGITAL (revista tipărită; acces total online, inclusiv arhivă; newsletter)		**169lei**	**319lei**	**619lei**
DIGITAL (acces total online,inclusiv arhivă; newsletter)	**18lei**	**49lei**	**89lei**	**169lei**

Revista *Newsweek România* este distribuită în toată țara, la chioșcurile de presă, în magazinele de presă Inmedio, Relay și Tabac Xpress și în benzinăriile: OMV, Petrom V, Mol, Rompetrol, Socar. Prețurile afișate sunt valabile pentru livrarea revistei pe teritoriul României. Pentru livrarea în străinătate se adaugă taxe poștale, în funcție de zonă. Vă rugăm să ne contactați la adresa: abonamente@newsweek.ro pentru a stabili toate detaliile.

DACĂ NU GĂSIȚI REVISTA ÎN ORAȘUL DUMNEAVOASTRĂ, vă rugăm să ne comunicați telefonic, la numerele **0374.00.23.81 / 0374.00.23.82** sau prin e-mail, la adresa: **abonamente@newsweek.ro.**

SANTIERUL NAVAL CONSTANTA S.A.
Constanta Shipyard

ESTABLISHED 1892

EXPERIENCED SHIPYARD SINCE 1892

350x58x10m

350x48x10m

138x23x4m

180x32x6m

2800m

2>120t

2x480t

PARTNER FOR THE FUTURE!

Address: Incinta Port no. 1, 900900, Constanta, Romania
Tel. +40 241 505 500; Fax: +40 241 611 651
office@snc.ro; marketing@snc.ro; repairs@snc.ro; www.snc.ro

CLUB COLECȚIA Povestiri ȘTIINȚIFICO-FANTASTICE

Scanare și prelucrare digitală

de

Anonim

și

CAT Graur

Antwerpen

2026

AVENTURA

SCORPIONUL

COLECȚIA SFINX

fondată în 1895 bpt serie nouă

COLECȚIA SFINX